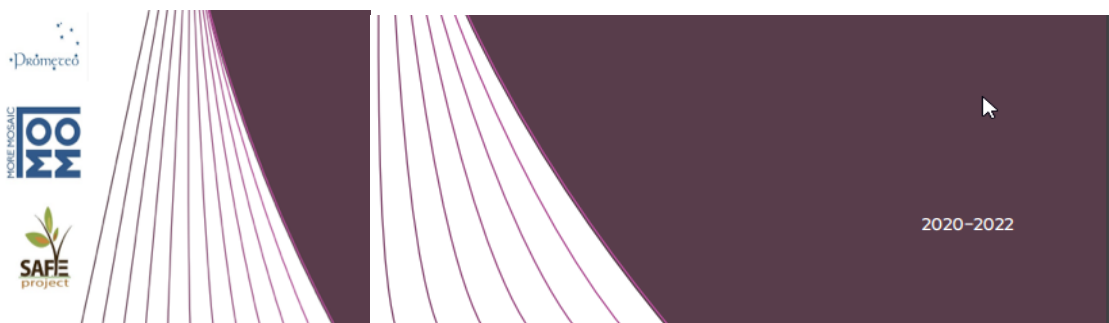

Handbok för mentorer och vuxenpedagoger som arbetar med invandrarkvinnor

<https://womenbusiness.eu/>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Varning:

Informationen och synpunkterna i detta dokument är författarens/författarnas och återspeglar inte nödvändigtvis Europeiska unionens officiella åsikt. Varken Europeiska unionens institutioner och organ eller någon person som agerar på deras vägnar kan hållas ansvarig för användningen som kan göras av informationen däri.

Innehåll

INLEDNING	5
DEN EUROPEISKA ARBETSMARKNADEN OCH MIGRATIONENS FRAMTID	5
KAPITEL 1	8
DUBBEL DISKRIMINERING AV MIGRANTKVINNOR: ANALYSEN AV DEN NUVARANDE SITUATIONEN MED KVINNLIGA MIGRANTER I TRE PARTNERLÄNDER	8
<i>Nederländerna</i>	9
<i>Italien</i>	11
<i>Sverige</i>	13
<i>Femonationalism</i>	15
<i>Byter namn efter giftermål</i>	18
<i>Exempel på nationell diskriminering och könsdiskriminering och vad man ska göra åt det</i>	19
KAPITEL 2	21
HUR INVANDRARKVINNOR KAN HJÄLPA VARANDRA ATT BLI EKONOMISKT OBEROENDE: FALLSTUDIER OCH ANALYS AV MENTORPROGRAM	21
MENTORNS OCH ADEPTENS ROLL OCH KARAKTÄR	22
NÅGRA FAKTA OM KVINNOR SOM MENTOR KVINNOR	24
<i>Goda exempel</i>	24
<i>Hur är det möjligt att övervaka relationen mellan mentorkvinna och invandrarkvinnor?</i>	28
KAPITEL 3	30
BALANS MELLAN ARBETE OCH FAMILJELIV: UTMANINGAR OCH LÖSNINGAR FÖR MIGRERANDE KVINNOR	30
MIGRERANDE KVINNORS BALANS MELLAN ARBETE OCH FAMILJELIV: BEVIS FÖR EUROPEISKA LÄNDER	33
<i>Exempel</i>	34
<i>Rekommendationer</i>	38
KAPITEL 4	39
KULTURELL MÅNGFALD I DET MODERNA EUROPA: HUR INVANDRARKVINNOR BERIKAR DEN LOKALA KULTUREN MED SIN KREATIVA INPUT (FALLSTUDIER OCH EXEMPEL FRÅN PROJEKTRESULTAT)	39
<i>Fördelar med kulturell mångfald</i>	39
<i>Acceptans av kulturell mångfald</i>	40
<i>Uppfattning om supermångfald</i>	41
<i>Kosmopolitismens begrepp</i>	42
KAPITEL 5	48
2000-TALETS ARBETSKUNSKAPER OCH EU:S ARBETSMARKNAD: HUR MAN HJÄLPER MIGRERANDE KVINNOR ATT BYGGA EN YRKESKARRIÄR	48
<i>Digitala färdigheter</i>	49
<i>Integrationskrav</i>	50

<i>Exempel på kreativa företag för migrerande kvinnor i Europa</i>	51
KAPITEL 6	57
ENTREPRENÖRSKAP SOM STRATEGIN FÖR ATT ÖKA INVANDRARKVINNORS EKONOMISKA OCH SOCIALA INVERKAN	57
<i>Exempel på framgångsrika företag grundade av migrantkvinnor som gynnar samhället och hjälper andra (migrant)kvinnor</i>	59
FRAMGÅNGSFAKTORER FÖR INVANDRARKVINNOR SOM LEDER EGET FÖRETAG	69
KAPITEL 7	70
MIGRATION OCH INTEGRATION. ATT TA ITU MED MÅL FÖR HÅLLBAR UTVECKLING TILLSAMMANS MED INVANDRARKVINNOR I EUROPA.	70
<i>Att stödja migration är bra affärsmässigt</i>	71
<i>Intersektionalitet</i>	72
<i>Sätt att underlätta migreringsprocessen</i>	72
<i>Integration och integration av invandrarkvinnor</i>	73
REFERENSER	75

Introduktion

Europeiska arbetsmarknaden och migrationens framtid

Författare: Živilė Navikienė

Människors rörelser sker över hela världen och hela tiden, men idag rör sig människor mer än någonsin tidigare. Berättelserna kan vara positiva eller negativa, men du kommer inte att förstå migration utan att höra dem. Människor som lämnar sina hemländer med hopp om att få ett bättre liv. Sammantaget finns det ett akut behov av att gå från splittrade perspektiv till en gemensam förståelse av migration och ett åtagande att göra saker bättre på området för social integration av migranter.

Migration som en väg att gå själv är det svårt. Migranter som lämnar hemlandet lämnar allt bakom sig – social status, jobb, affärer, familj, vänner, socialt nätverk, ibland till och med värdighet, respekt, tillhörigheter – HEM. Alla kvarlämnade saker/relationer i ett värdland måste man bygga/skapa från början. Du måste skapa ett nytt liv utan att känna dig vilsen, ensam, rädd, främling – ANNAT. Du måste bevisa att du inte är ANNAN, främling, utomstående, utan samma som bosatt i värdlandet. Du bör ha en önskan att integrera i en värdgemenskap och ärligt arbeta.

Tidigare var många arbetskraftsinvandringar mansdominerade och kvinnor behandlades ofta under kategorin familjeåterförening, även om de tog anställning. Sedan 1960-talet har kvinnor inte bara spelat en allt större roll i arbetskraftsinvandringen, utan också medvetenheten om kvinnors roll i migrationen har vuxit.

Vi kan observera stereotyper om att medan manliga migranter ofta framställs som ett hot mot värdsamhället och ett hinder för integration, är kvinnliga migranter ofta representerade i media och den offentliga debatten som offer för sin egen "patriarkala", indirekt betydelse som vi använder kulturer och familjer som behöver "räddas" och "befrias" via utbildning och social integration.

Historiska förändringar av invandrarkvinnors uppfattning som mindre värderade, lågutbildade, beroende av mannens vilja och religiösa förändringar med kvinnors frigörelse ger en positiv insikt om kvinnors frihet och integration på arbetsmarknadens betydelse.

Labour market

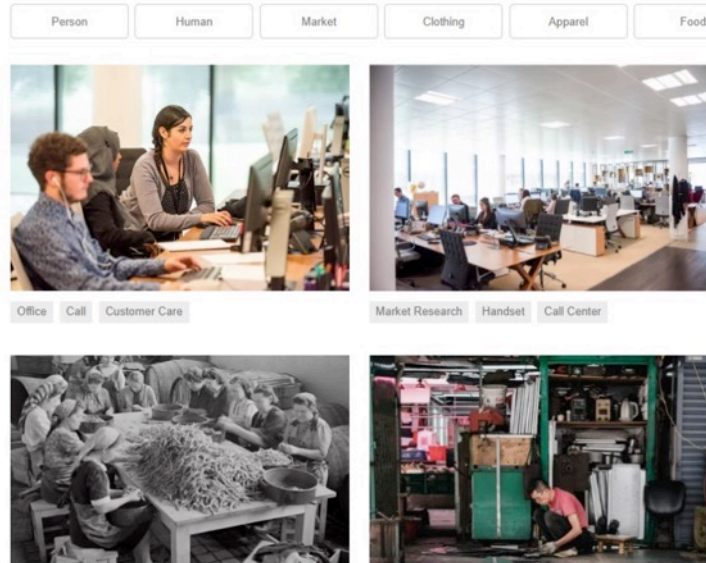

Foto gjort från <https://unsplash.com/s/photos/labour-market>

Verkligheten är dock mycket mer komplex. Vissa invandrarkvinnor är verkligen offer för arrangerade äktenskap och kvinnohandel. Men majoriteten av kvinnliga invandrare är självständiga, entreprenöriella, välutbildade och är perfekt kapabla att fatta sina egna beslut om sitt liv, sin familj och sin karriär.

2022 i februari Ryska kriget i Ukraina tvingade migration av ukrainska kvinnor. Migration av kvinnor med barn är svårt och till och med farligt av många anledningar. Kvinnor måste ta hand om barn, integreras i värdsamhället, hitta ett jobb, lära sig språket och bygga respekt genom förtroende för värdgemenskapen, som är en mängd uppgifter och ansvar.

De övervinner ofta enorma svårigheter på sin resa till destinationslandet. Migrerande kvinnor försöker upprätthålla känslomässiga, relationella och institutionella kopplingar till sin familj, grupp, land, kultur och ursprungsreligion, samtidigt som de strävar efter att vara en del av det sociala och politiska sammanhanget i det mottagande landet.

Migrationsvinster syns i demografin, förändrade arbetsmarknadsbehov, nya sektorer som växer. Migranter, expats ökar ekonomiskt, socialt värde genom att fylla luckor i socioekonomiska sektorer. Nykomlingar berikar värdsamhällen med sin kultur, mat, traditioner. Men inte bara fördelar utan även vissa problem med migration dyker upp/uppstår – exploatering, missbruk, trafficking.

Världen blir mer och mer mångfaldig, vare sig du vill eller inte, och fler människor än någonsin lever i länder som skiljer sig från deras födelseländer. Vi hoppas att den här boken kommer att vara till hjälp för dem som står inför problemen med invandring och kulturell identitet, för dem som vill hjälpa migranter i deras integration i ett nytt land och för dem som är oroliga över att migranter hotar deras kulturarv. Boken består av sju kapitel. I varje kapitel presenteras migrationsaspekter som korrelerar med invandrarkvinnors erfarenhet av att engagera sig på arbetsmarknaden.

Målet med den här boken är att hjälpa båda parter – invandrarkvinnor och vuxenutbildare inom området för social integration av migranter – att bättre förstå varandra och se till att invandrarkvinnor framgångsrikt integreras i de europeiska samhällena och fortsätter att bidra till europeiska ekonomisk tillväxt och hållbar utveckling.

Kapitel 1

Dubbel diskriminering av migrantkvinnor: Analysen av den nuvarande situationen med kvinnliga migranter i 3 partnerländer

Globalt vet vi alla att migranter redan får lägre genomsnittslöner än infödda arbetare i många länder men ofta får lägre lön än vad de lovats. Vi vet att kvinnor arbetar mycket längre än män. Fler migranter upplevde hälsorelaterade problem jämfört med infödda. Befintligt kön, rasstereotyper sätter press och låga chanser att hitta ett lämpligt jobb.

Foto från <https://unsplash.com/s/photos/discrimination-migrant-women>

Diskriminering på arbetsmarknaden börjar när vi behandlar invandrarkvinnor olika när det gäller arbetsvillkor, betalning, inlärningsmöjligheter, befordran, lön, förmåner. Stereotyp tänkande kan dyka upp eller försvinna med eller utan kunskap om en annan person. Vi föreslår invandrarkvinnor att presentera, prata, förklara, dela livsvärderingar, dagliga aktiviteter med kollegor, rekryterare, chefer eller andra. Då kommer människor att hitta likheter eller skillnader men de kommer att förstå olika beteendeskäl. Missförstånd visar sig när människor inte vet eller inte förstår något, oftast bör i detta fall vara förklaring eller presentation som kan mildra missförstånd.

Forskarnas resultat visar att litteraturen i media och samhällsvetenskap mest representerar muslimska kvinnor som passiva offer för sin religion som förtrycks av de patriarkala strukturerna i deras samhällen.

Nederländerna

På 1960- och 1970-talen betraktades immigration av den holländska regeringen som ett tillfälligt fenomen: de som anlände från Marocko och Turkiet, främst gästarbetare och deras familjer, förväntades någon gång återvända hem. Politiken angående kulturella identiteter på 1970-talet kan missförstås som mångkulturalistisk, på grund av den centrala principen att "gästarbetare" som de från Turkiet och Marocko ska behålla sin identitet. Anledningen till denna politik var dock inte för att hylla kulturella skillnader och tillgodose pluralism i Nederländerna, utan för att underlätta för invandrare att så småningom återvända till sitt ursprungsland. Enligt Joppke (2004) ¹ har att tillåta minoritetsgrupper att "frigöra" sig själva inom sina egna parallella institutioner underblåst segregation och separation från det vanliga samhället.

invandring

Bild. *Landverlaters*, av [Eugène Laermans](#), 1896

1980 skedde en förändring i politiken för naturalisering och integration av migranter, vilket ledde till skapandet av "minoritetspolitiken" som var baserad på erkännandet av att

skulle kunna vara ett bestående villkor och "invandrarintegration skulle underlättas av en säker boställningsstatus, lika rättigheter, familjeåterförening och fullt deltagande i utbildning och arbetsmarknad" (OECD, 2011).

Under de senaste 15 åren har dock attityderna förändrats och den liberala holländska synen på invandring och medborgarskap har ersatts av en snäv och restriktiv politik. Till skillnad från de integrationskurser som erbjuds sedan 1998, organiserade och finansierade av den holländska regeringen, erbjuds det nya testet av privata institut och betalas av invandrarna. Invandrare som inte klarar provet eller inte klarar det i tid ställs inför böter och påföljder för uppehållsstatus.²

¹Joppke, Christian. 2004. "Mångkulturens reträtt i den liberala staten: teori och politik." *British Journal of Sociology* 55(2): 237–57.

²OECD, *Naturalisation: A Passport for the Better Integration of Immigrants?*, OECD Publishing, 2011.

Under 1970- och 1980-talen blev de infödda holländarna en ganska homogen och progressiv, och självhälsande, monokultur, men etniska minoriteter tvingades inte kulturellt assimilera sig i den holländska mainstreamen. Hurenkamp et al. (2011) hävdar att det sedan 1990-talet har skett en övergång från en tolerant monokulturalism till en intolerant "kulturalisering av medborgarskapet"³.

Kriterier för medborgarskap har utvecklats från formella och juridiska dimensioner till att också kräva djupa känslor. Medborgare utsätts för nya "känslaregler".⁴ "Feeling Dutch"⁵ har blivit det främsta kravet för medborgarskap. Om invandrare vill stanna i Nederländerna måste de anpassa sig till så kallade holländska normer, värderingar och känslor, såsom sekularism, jämställdhet och acceptans av homosexualitet (Mepschen, Duyvendak och Tonkens 2010).

Essed och Trienekens (2008) säger att "Holländare med invandrarsläktingar fortsätter att ses som utomstående, trots att de är födda i Nederländerna, är fullständiga nederländska medborgare och uteslutande talar holländska"⁶. Rasifieringen av "migranter med dåliga utsikter" till ekonomisk framgång, baserad på naturaliserade och essentialiserade föreställningar om kulturell oförenlighet, "gör det möjligt för nederländska beslutsfattare att överge långvariga politiska strategier för integration av migranter och till social rättvisa genom att "presentera "dåliga framtidsutsikter" som en oundviklig egenskap av den oassimilerbara migranten Annat snarare än som ett samhällsproblem"⁷ (Bonjour och Duyvendak, 2018).

³ Hurenkamp, Menno, Evelien Tonkens och Jan Willem Duyvendak. 2011. "Medborgarskap i Nederländerna: lokalt producerat, nationellt ifrågasatt." *Medborgarskapsstudier* 15(2): 205–25

⁴ Verkaik, Oskar. 2010. "The Cachet Dilemma: Ritual and Agency in New Dutch Nationalism." *American Ethnologist* 37(1): 69–82.

⁵ Sloopman M., Jan Willem Duyvendak JW (2015) *Feeling Dutch: The Culturalization and Emotionalization of Citizenship and Second-Generation Belonging in the Netherlands*/I boken: *Fear, Anxiety and National Identity* (s.147-168) Kapitel: 5 Förlag : New York: The Russel Sage Foundation

⁶ Essed, P. och Trienekens, S. 2008. "Vem vill känna sig vit?: ras, holländsk kultur och omtvistade identiteter", *Ethnic and Racial Studies* 31, 1: 52–72.

⁷ Bonjour, Saskia och Jan Willem Duyvendak. 2018. "The "Migranten with Poor Prospects": Racialized Intersections of Class and Culture in Dutch Civic Integration Debates. *Etniska och rasvetenskapliga studier* 41 (5): 882–900.

Italien

Under 2015 anlände nästan 154 000 flyktingar och asylsökande från olika länder till Italiens kuster. Även om invandrare därmed blir en allt viktigare del av det italienska samhället i termer av antal, och även om regeringen har börjat inse de potentiella fördelarna med invandrare för den italienska ekonomin och för arbetsmarknaden, anses de fortfarande vara oönskade och inte välkomna i samhället, vilket framgår av landets strikta immigrations- och utvisningslagar.

De första grupperna av migranter som anlände till Italien under 1970- till 1990-talen bestod huvudsakligen av albaner, marockaner och tunisier, medan migrationen från Rumänien och Kina nyligen har fått betydelse. Denna migrationshistoria återspeglas i antalet naturaliseringar, av vilka marockaner och albaner upptar den högsta andelen. Maurizio Ambrosini (2017) säger att förvärvet av italienskt medborgarskap under lång tid huvudsakligen var baserat på äktenskap, en trend som förändrades 2009 efter att ny lagstiftning slog fast att äktenskap måste vara två år istället för de tidigare sex månaderna innan den utländska partnern kan ansöka om italienskt medborgarskap. Samtidigt har antalet personer som beviljats medborgarskap baserat på deras vistelsetid i Italien (10 år för icke-EU-medborgare) ökat avsevärt. När det väl har beviljats tillåter det ett ovillkorligt accepterande av dubbelt medborgarskap. Maurizio Ambrosini⁸ (2017) betonar att tillgång till italienskt medborgarskap anses vara svårare än i andra stora immigrationsländer, på grund av de strikta behörighetskriterierna. Dessutom beviljas inte andra generationens migranter medborgarskap vid födseln i landet.

Alberta Giorgi (2012) analyserar kategorin "migrant" som inkluderar en mängd olika situationer: okvalificerade arbetssökande såväl som professionella eliter, såväl EU-medborgare som icke-EU-medborgare, ensam migranter såväl som familjer, säsongarbetare som långtidsboende, papperslösa och asylsökande (se Bonizzoni, 2011). Enligt allmänt sunt förnuft är "migrant" ofta en synonym med "utlänning", vilket förlänger fördrivningsprocessen

⁸ [Maurizio Ambrosini \(a cura di\)](#) Europa: Inga migranter. Land Edizioni Epoké, 2017 ISBN 8899647240, 9788899647247

mycket längre än den faktiska migrationsupplevelsen, som istället för att vara en händelse förvandlas till en status och en offentlig identitet (Bordignon och Diamanti, 2002)⁹.

Enligt officiella uppgifter (ISTAT, 2020) representerar utländska medborgare som bor i Italien 7,5 % av befolkningen. Invandrarbefolkningen är könsbalanserad.

På 1970-talet kom invandrarkvinnorna främst från Latin- och Centralamerika, Filippinerna, Kap Verde och Eritrea (främst katolska länder). Medelklassfamiljer anställde dem som hemarbetare. Under 1980-talet förblev kvinnors migration en osynlig process för den offentliga sfären. På 90-talet blev migrantkvinnor mer synliga, av olika anledningar, som sexhandel (Tognetti Bordogna, 2004). Nuförtiden, när italienska familjer blir allt mer beroende av invandrarkvinnors arbete, är de mestadels anställda som vårdgivare i reproduktivt arbete. Den italienska mediasfären kännetecknas av en negativ bild av migranter. Analysen av italienska tidningsartiklar, som publicerades mellan juni 2005 och juli 2012, belyser kulturiseringen av invandrarkvinnor, främst framställda som offer, och pekar på den höga risken för främlingsfientlig manipulation och politisk instrumentalisering av migrerande kvinnors rättigheter¹⁰.

Migrerande kvinnor avbildas främst som hembiträden. Vissa artiklar tar upp frågan om gränsöverskridande moderskap. Migrerande kvinnor tvingas lämna sina barn i sitt ursprungsland:

▲ Amal, siriana, con la nipotina nella stessa posizione in cui hanno viaggiato a bordo del barcone fotografato da Massimo Sestini nel 2014

"Det finns invandrare som inte träffar sina barn och sina föräldrar på flera år. Inte bara för att resan är för dyr, utan för att de, eftersom de är illegalt närvarande, inte har råd att lämna Italien av rädsla för att inte kunna komma tillbaka. För att de som hjälper oss att ta hand om våra familjer förnekar vi ofta rätten till sin egen familj. (La Repubblica)¹¹

Bild använd från La Repubblica https://www.repubblica.it/cronaca/2019/05/30/news/foto_migranti-227511476/

⁹ Alberta Giorgi , « The Cultural Construction of Migrant Women in the Italian Press », *e-cadernos CES* [Online], 16 | 2012, posto online no dia 01 junho 2012, consultado o 01 agosto 2022. URL: <http://journals.openedition.org/eces/1026>; DOI: <https://doi.org/10.4000/eces.1026>

¹⁰ Alberta Giorgi (2012). Migrerande kvinnors kulturella konstruktion i italiensk press. En manipulação xenófoba e política dos direitos das mulheres Artigos

¹¹ Chiara Saraceno, "Quei bisogni ignorati", La Repubblica, 2009-07-07.

I slutet av 1980-talet och under 1990-talet kom andra figurer fram. För det första bilden av den migrantprostituerade – framställd som undergiven, helt beroende av män och ofta stämplad som en "slav". Migrerande kvinnor visas som de utsatta subjekten. 'Västerländska kvinnor' framställs som drivna av självkänsla, autonomi och moraliska värderingar, medan beteendet hos 'icke-västerländska kvinnor' är helt betingat av deras kultur (Phillips, 2007). Kulturella skillnader tycks vara laddade med moralisk betydelse: tvångsäktenskap, kvinnlig omskärelse och beslöja är alla inkluderade i kategorin "kultur".

Sverige

Sverige har inga integrationskrav för permanent uppehållstillstånd eller naturalisation liknande Italien och Nederländerna. I Sverige råder ett mer statscentrerat och top-down synsätt, där den moderniserande välfärdsstaten främjar social integration och integrerar samhället genom likabehandling (Borevi, 2017) ¹². I Sverige förblir medborgarskapet bevisligen utan nationell symbolik, och naturalisering är en enkel, till stor del administrativ angelägenhet.

Baserat på nättidningen Nordregio.org ¹³”Det stora antalet flyktingar och deras familjer som beviljats uppehållstillstånd i Sverige under de senaste åren utgör en stor utmaning för det svenska samhället och i synnerhet för arbetsmarknaden. Enligt en färsk rapport från OECD hade endast 22 procent av nyanlända män anställning efter ett eller två års introduktionsprogram. För kvinnor var denna andel så låg som 8 procent (OECD, 2016). Den långsiktiga sysselsättningsgraden för tidigare anlända flyktingar i Sverige är dock mer gynnsam och får oss att tro att siffrorna ovan kommer att växa inom de närmaste åren .

Det övergripande målet för integrationspolitiken i Sverige är lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter för alla, oavsett etnisk eller kulturell bakgrund. De politiska målen ska uppnås främst genom generella åtgärder för hela befolkningen, oavsett födelseland eller etnisk bakgrund. De generella åtgärderna kompletteras med riktat stöd för introduktion av nyanlända invandrare de första åren i Sverige.

¹² Borevi K, Jensen KK, Mouritsen P. Den medborgerliga vändningen av invandrarintegrationspolitiken i de skandinaviska välfärdsstaterna. *Comp Migr Stud.* 2017;5(1):9. doi: 10.1186/s40878-017-0052-4. Epub 2017 20 mars. PMID: 28386533; PMCID: PMC5359368.

¹³ <https://nordregio.org/nordregio-magazine/issues/migration-and-integration/the-labour-market-integration-of-refugees-in-sweden/>

Svensk integrationspolitik drar slutsatsen att ”i Sverige har staten ett särskilt ansvar för att stödja introduktionen av nyanlända flyktingar och andra skyddsbehövande samt deras familjer”.¹⁴

Bilden tagen från [https://www.humanium.org/en/children-in-the-](https://www.humanium.org/en/children-in-the-shadow-of-the-swedish-migration-agency/)

[shadow-of-the-swedish-migration-agency/](https://www.humanium.org/en/children-in-the-shadow-of-the-swedish-migration-agency/)

En stor insats görs dock för att hjälpa flyktingar, nyanlända invandrare och deras familjer att integreras på en arbetsmarknad.

Enligt den svenska integrationspolitiken är några av åtgärderna:

- **Instegsjobb**

Instegsjobb är särskilt subventionerade anställningar som syftar till snabbare inträde på arbetsmarknaden och bättre språkinläring. Instegsjobb kan erbjudas arbetslösa nyanlända invandrare och ska kombineras med kurser i svenska språket. Bidraget uppgår till 75 procent av arbetsgivarens lönekostnader.

- **Introduktionsdialog**

Introduktionsdialogen innebär att så snart uppehållstillstånd har beviljats får nyanlända information om var i Sverige det finns en efterfrågan på den kompetens som de har eller tror sig kunna skaffa sig.

- **Mentorsystem**

Bristen på nätverk är en av faktorerna som hämmar introduktionen av nyanlända invandrare i Sverige. Regeringen avser därför att initiera ett treårigt mentorskapsprojekt, där nyanlända matchas med mentorer utifrån yrke och utbildning.

- **Stöd till etablerade företagare med utländsk bakgrund**

¹⁴<https://www.government.se/contentassets/b055a941e7a247348f1acf6ade2fd876/swedish-integration-policy-fact-sheet-in-english>

Som ett led i denna satsning har Tillväxtverket fört en dialog med anställda inom banksektorn om möjligheterna för invandrade företagare att få finansiering. Medel avsattes också för att sammanställa aktuell kunskap om företag som drivs av kvinnor och män med utländsk bakgrund.

Trots stora ansträngningar från regering och kommuner. Det finns fortfarande en påtaglig obalans i sysselsättning kontra arbetslöshet bland infödda och invandrare i Sverige. Invandrare med akademisk bakgrund har ännu mindre chanser till adekvat sysselsättning. I likhet med andra länder utsätts invandrarkvinnor för dubbel diskriminering.

Enligt regelverket ska både män och kvinnor få likabehandling och stöd på vägen mot integration och ekonomiskt oberoende. Men kvinnor får mindre och har färre möjligheter än män.

2020 tillkännagav den svenska regeringen en intensifiering av det statliga stödet till informella utbildningsanordnare som anordnar aktiviteter för nyanlända invandrarkvinnor. Särskild uppmärksamhet ägnades åt en målgrupp av invandrarkvinnor som är utestängda från eller inte kan komma in på arbetsmarknaden och som behöver stöd för att gå in på formell utbildning eller få arbete. Medlen fördelas genom Folkbildningsrådet, Folkbildningsrådet.

Fattiga länder tillhandahåller alltmer barnskötare och pigor som arbetar i rika länder. Den nuvarande andelen kvinnor "i världens internationella migrantbefolkning" som Världsbankens rapport om kvinnors internationella migration hävdar "är nära hälften."¹⁵ Ökningen av denna feminiserade migration är resultatet av den ökande efterfrågan på arbetare inom vård- och hushållsindustrin. Ett stort antal invandrarkvinnor som aktivt deltar på den västerländska arbetsmarknaden är anställda inom en enda gren av ekonomin: vård- och hemsektorn. 2009 beviljade den italienska regeringen amnesti endast för illegala migranter som arbetar som vårdgivare (badanti) och hushållsarbetare, som mestadels är kvinnor, eftersom det ansågs vara den enda sektorn där efterfrågan på arbetskraft inte kunde möta det nationella utbudet.¹⁶ Ändå har bilden av invandraren som manlig Gastarbeiter (gästarbetare) som spreds på 1950- och 1960-talen, när Europa tog emot de första betydande strömmarna av utlänningar, inte ersatts av figuren av migranten som en kvinnlig hembiträde. Den offentliga debatten om migrationernas roll i Europa representerar dem som offer för sin egen kultur.

Femonationalism är den samtida mobiliseringen av feministiska idéer av nationalistiska partier och nyliberala regeringar under krigets fana mot det uppfattade patriarkatet av islam. Den senaste tidens diskurser om mångkultur och migranternas integration, särskilt när det gäller muslimer, har präglats starkt av krav på migranter att anpassa sig till västerländsk kultur och värderingar, inklusive jämställdhet.¹⁷ Sara Farris beskriver "femonationalism" som den cyniska "mobiliseringen av feministiska idéer av nationalistiska partier och nyliberala regeringar

Foto taget från

<https://www.dukeupress.edu/in-the-name-of-womens-rights>

¹⁵ Andrew R. Morrison, Maurice Schiff och Mirja Sjöblom, *The International Migration of Women* (2007).

¹⁶ Sabrina Marchetti, "Che senso ha parlare di badanti?," *Zeroviolenzadonne.it*, tillgänglig 10 juni 2011

¹⁷ Hester Eisenstein, *Feminism Seduced: How Global Elites Use Women's Labour and Ideas to Exploit the World* (2009)

under krigets fana mot det uppfattade patriarkatet av islam i synnerhet, och migranter från den globala södern i allmänhet”¹⁸(2012, 2017).

Migrerande män betraktas som det verkliga hindret för social och kulturell integration och utgör därmed ett kulturellt hot mot det europeiska samhället. De avbildas som jobbtjejer, kulturkrockar och parasiter för välfärdsförsörjning. Tvärtom, invandrarkvinnor är hembiträderna som hjälper till att upprätthålla välmåendet för europeiska familjer och individer. Genom att hjälpa europeiska kvinnor i hushållet tillåter de dem att bli arbetare på den produktiva arbetsmarknaden. Migrerande kvinnor bidrar till utbildning av barn och till äldres överlevnad och känsloliv.

Medan nuvarande media och politiska diskurser fokuserar på manliga muslimer som förtryckare, skildrades det "manliga immigranthotet" på 1990-talet som att det kom från Östeuropa. Den dåliga invandraren förkroppsligades då av östeuropeiska män, vanligtvis framställda som inblandade i kriminella aktiviteter, medan kvinnor från dessa länder ofta avbildades som offer för en efterbliven kultur¹⁹. Som Helma Lutz noterade: ”Det är genom diskurser om 'raslig', etnisk och nationell annanhet, snarare än genom sexuell olikhet, som motsättningen mellan den 'europeiska' och 'andra' kvinnan betonas²⁰.

Kofman, Saharso och Vacchelli (2013) betonar att "så kallad "integration från utlandet" kräver att presumtiva migranter klarar språk- och kulturtest innan de ens sätter sin fot i landet. Denna policy gäller främst familjemigranter från icke-västliga stater, och är ofta utformad som ett sätt att bekämpa ojämlikhet mellan könen genom att skydda kvinnor mot illiberala metoder som tvångsäktenskap. Dess primära effekt är att göra det svårare för vissa familjemigranter att komma in i landet” (Kofman, Saharso och Vacchelli 2013)²¹.

¹⁸Farris, Sara R. 2012. "Femonationalism and the "Regular" Army of Labour Called Migrant Women." *Nutidens historia* 2 (2): 184–199.

Farris, Sara R. 2017. *In the Name of Women's Rights: The Rise of Femonationalism*. Durham: Duke University Press.

¹⁹Eleonore Kofman et al., red., *Gender and International Migration in Europe: Employment, Welfare and Politics* (2000).

²⁰ Helma Lutz, "The Limits of European-ness: Immigrant Women in Fortress Europe," *Feminist Review* nr. 57, höst (1997): 96.

²¹Kofman E., Vacchelli E., Saharso S. (2013) Gendered Perspectives on Integration Discourses and Measures// [International Migration](https://doi.org/10.1111/imig.12102) 53(4) DOI: [10.1111/imig.12102](https://doi.org/10.1111/imig.12102)

Byter namn efter giftermål

Jane, 69, invandraren från Storbritannien:

När jag kom för att anmäla mig till Stadshuset visade jag mitt pass och mitt födelsebevis. Jag har varit gift med min man i 42 år. Jag har min mans efternamn. När jag gifte mig fanns det ingen feminism. Kvinnor tog sin mans namn, och jag har absolut inga problem med detta. Men damen i stadshuset sa till mig: 'Nej, i Nederländerna är det inte ditt namn. Här måste du ha ditt flicknamn eller ett dubbelnamn'. Så nu bor jag här med det här dubbelnamnet som låter helt idiotiskt för mig.

Anna, 51, invandrare från Ryssland:

När jag ansökte om det holländska passet var jag tvungen att tillhandahålla mitt födelsebevis och hela historiken om mina tidigare relationer. Jag hade bytt efternamn efter mitt första äktenskap och jag hade bestämt mig för att behålla det efter skilsmässan. Kommuntjänstemannen förklarade för mig att jag kan lämna tillbaka mitt "riktiga" flicknamn. Jag svarade att jag inte är intresserad av att göra det. Detta svar gjorde expediten mycket förbryllad och oroad. Hon sa till mig att jag inte har något att vara rädd för, att här, i Nederländerna, har kvinnor exakt samma rättigheter som män. De kan behålla sitt eget namn.

Jag försökte förklara för henne att jag hade praktiska skäl för att behålla mitt nuvarande namn. Jag hade gift mig tidigt, och jag hade mitt universitetsdiplom och många andra dokument utfärdade i mitt gifta namn. Att ändra något officiellt dokument i Ryssland är en byråkratisk mardröm. Dessutom gjorde jag en akademisk karriär och jag hade redan skrivit mer än 50 akademiska uppsatser och ett par böcker under mitt gifta namn. Att ändra mitt efternamn skulle få min synlighet i den akademiska världen och mitt citeringsindex tillbaka till noll.

Jag försökte förklara allt det för expediten, men hon upprepade hela tiden att jag är säker i Nederländerna och inte har något att frukta. I det ögonblicket fiskade jag fram ett av dokumenten från min fil, en kopia av dödsattesten från min tidigare man. Jag visade det för henne och upprepade att jag är fullt medveten om det faktum att min tidigare man inte kunde skada mig, eftersom han hade gått bort. 'Oh, jag förstår. Du vill behålla hans namn som ett sätt att fira ert förhållande', sa expediten. Ärligt talat hade den här idén aldrig fallit mig in. Vi hade skilt oss långt före hans död, och jag hade inga som helst romantiska känslor för min första make. Men jag gick med på att hon bara skulle avsluta den här idiotiska diskussionen och fortsätta med mitt liv.

Exempel på nationell diskriminering och könsdiskriminering och vad man ska göra åt det

Theodora, immigrant från Rumänien :

Det holländska samhället är väldigt fördomsfritt, men även i detta fördomsfria samhälle lider man av mycket diskriminering. Jag tappade ett antal människor som av någon anledning kände sig tvungna att berätta något om Rumänien för mig. Naturligtvis pratar jag med accent, och i början pratade jag engelska. Så, holländarna frågar mig alltid var jag kommer ifrån. Om jag säger att jag kommer från Rumänien är nästa kommentar: "Åh, du kommer från ett fattigt land". "Det är mycket korruption där, va?" "Åh, livet är bättre här för dig, eller hur?" Och om jag försöker förklara att jag hade en bra utbildning där, blir holländarna förvånade: 'Åh, du har en magisterexamen i Rumänien?' Och jag måste svara: 'Ja, vi har också skolor.'

Många antar att jag är någon slags brud från Internet. Jag hade ett samarbetsprojekt med andra konstnärer, och man förväntar sig att konstnärer ska vara lite mer fördomsfria än befolkningen i övrigt. Min man kom och hämtade mig efter evenemanget, och en av kollegorna sa förvånat: 'Åh, men han är ung!' Hans antagande var att jag kom hit för att gifta mig med en gammal holländsk kille och jag väntade på att han skulle dö och ärva hans pengar.

Jag hade en workshop i skolan. Det hette: 'Annorlunda är bara normalt'. Alla var nöjda med projektet, med resultaten och diskussionerna. Det var en mycket gammal lärare som frågade mig: 'Var kommer du ifrån?' för han märkte min accent. Jag sa: 'Rumänien'. Och han fortsatte: 'Det finns mycket korruption där. Det är ett väldigt fattigt land, vet du? Varför sa han det? Det är som att du träffar en holländsk kille var som helst i världen och du börjar säga något i stil med: 'Åh, du har Red Light District, du röker marihuana...'

Det förekommer mycket diskriminering i det holländska samhället, och ibland är det strukturellt. Till exempel, en gång kommunicerade jag med jobbrekryterarna, och efter det skickade de ett brev till mig med ett frågeformulär om diskrimineringen. De ville veta om jag någonsin upplevt det själv. Det roliga var att brevet var på polska. Jag blev riktigt arg och jag ringde dem och sa: 'Jag är en invandrare, men jag är inte från Polen. Jag kan engelska och holländska. Varför försöker du kommunicera med mig på polska? Tror du att Rumänien är en del av Polen? Och de sa: 'Åh, förlåt, vi trodde bara att alla från Östeuropa pratar polska...' Och jag sa: 'Nu, det här är diskrimineringen. Du har precis diskriminerat mig

genom att skicka ett brev till mig på fel språk. Du vet ingenting om mig eller mitt land, du har dina felaktiga antaganden om mig och diskriminerar mig på grundval av dessa antaganden.'

Fritt val är fritt från kön | Ingrid van Engelshoven | TEDxAmsterdamKvinnor

<https://www.youtube.com/watch?v=TS94fxj43uQ>

Ingrid påminde oss om att vi fortfarande har en stor klyfta att överbrygga i representationerna av vad det innebär att vara man eller kvinna. Detta påverkar hur vi uppfostrar våra barn och den framtid de tänker sig för sig själva, utifrån vad som upplevs som normalt.

"Visste du att män citeras i media som experter 88% av tiden och kvinnor bara 12%? Eller att mainstreammedia väldigt sällan skildrar kvinnor i professionella miljöer? För att inte tala om barnleksaker som säger att tjejer är omtänksamma och att killar är äventyrliga. Detta har en bestående effekt på hur vi ser på arbetsfördelningen. Under sina studier; Public Administration & Public Policy och holländsk lag, van Engelshoven var redan in i politiken och har varit medlem i D66 sedan dess. Hennes barndom i Belgien gjorde henne medveten om konsekvenserna av att vara "utlänning", men det gav henne också möjligheten att se på landet från en utomståendes perspektiv. Hon har arbetat med ämnen som lika möjligheter i det holländska utbildningssystemet och förbättring av kvinnors ekonomiska självständighet. 2015 vann hon "Els Borst Network Inspiration Award" för att hedra hennes år av arbete för D66.

Könsstereotyper blockerar den fria viljan, omedvetet och ovilligt. Det fria valet ska vara fritt från fördomar och stereotypa bilder av man som familjeförsörjare och hustru som vaktmästare

kapitel 2

Hur invandrarkvinnor kan hjälpa varandra att bli ekonomiskt oberoende: Fallstudier och analys av mentorprogram

De tjänster som erbjuds vidarebosatta flyktingar, såväl som till andra typer av migranter, i vidarebosättningslandet inkluderar olika stödåtgärder: språkundervisning, social och kulturell orientering, yrkesutbildning och hjälp med att få tillgång till vanliga tjänster såsom hälsa och utbildning. Många aktörer är involverade i integrationsprocessen, eftersom det förstås som en process som sker på individuell, lokal och nationell nivå.

Studier har visat att invandrare och deras barn har lägre inkomster, lägre arbetsmarknadsstatus i förhållande till sin utbildning och är oproportionerligt stor sannolikhet att bli arbetslösa. Det har funnits olika förklaringar till dessa fynd, inklusive diskriminering, bristande språkegenskap och några sociala och professionella kopplingar.

Eftersom dessa organisationer i det civila samhället stöder vidarebosatta flyktingar är de särskilt aktiva i att rekrytera frivilliga medborgare att fungera som mentorer. De olika roller mentorer spelar i flyktingintegrering beror på vilken typ av mentorskap de deltar i. Vissa av dessa har specifika mål, såsom språkinlärning, professionell handledning och stöd för att hitta boende. Specifika mentorskapssystem är reserverade för utsatta undergrupper av flyktingbefolkningen som ungdomar och kvinnor. Ytterligare andra program ger allmän hjälp, tillgodoser bredare behov och involverar någon form av opinionsbildning för att förbättra opinionen och invandringspolitiken.

Mentorskap är en upplevelse mellan mentor och adept, som från första mötet klargör målen för arbetsprogrammet. I detalj är det en överföring av kunskap och metodik när det gäller mjuka färdigheter. En relation som etableras i ett formellt, akademiskt sammanhang, men som sedan blir informellt i takt med att de lär känna varandra. Kunskap och information överförs, baserat på tillit, respekt och förståelse.

Europeiska unionens råd och företrädarna för medlemsstaternas regeringar fastställde de gemensamma grundläggande principerna för integrationspolitiken för invandrare i Europeiska unionen.

Mentorns och adeptens roll och karaktär

Med tiden har Europa blivit den kontinent som är värd för det största antalet missgynnade individer, enligt definitionen ovan, ett utbud som har utökats till att omfatta flyktingar och asylsökande. Individer från länder som drabbats av inbördeskrig, lever i fattigdom och med begränsade resurser, som stöter på svårigheter i medlemsstaterna på grund av ojämlika eller otillräckliga mottagningssystem.

Den exponentiella ökningen av ankomster av asylsökande, flyktingar och ensamkommande utländska minderåriga i Europa, och särskilt i Italien, har förändrat typen av insatser som behövs, både ur en numerisk synvinkel (när det gäller antalet personer som ska tas emot) och på grund av den typologiska mångfalden av de situationer som ska åtgärdas.

Misslyckandet med att definiera migrations- och integrationspolitik som respekterar deras behov berövar mottagningssystemen inkluderande verktyg för individer som behöver integrering i ankomstens sociala struktur. Några punkter för att definiera mentorskap är:

- En stödjande relation, bortom hierarkin;
- en relation för att fastställa mål inom ramen för ett mentorprogram.

Ett effektivt men fortfarande utvecklande verktyg, som förtydligades i föregående avsnitt, är mentorskap, en relation som etableras mellan mentorn och de flyktingar (*adepter*) som han/hon kommer i kontakt med. För att förtydliga dessa två siffror bör det specificeras att en adept är den familj eller flyktingfamiljemedlem som är involverad i mentorskapsprocessen. Mentorer, å andra sidan, är medborgare i värdsamhället som stödjer flyktingfamiljer i deras integration i värdsamhället och därmed blir en verklig resurs och samarbetsinstrument mellan parterna. Människor från lokala samhällen, inklusive de som har blivit vidarebosatta flyktingar genom tidigare program, alltså bikulturella och tvåspråkiga, som spelar en roll i att hjälpa flyktingar i utsikterna till deras nya liv i det nya samhället genom att "fylla luckor i

tillhandahållandet av integration tjänster och/eller utvidgning av typen och arten av integrationsstöd som erbjuds flyktingar" (ICMC 2015, 9).

Foto från <https://www.istockphoto.com/>

En av de största svårigheterna med mentorskapsprogram är att fastställa gränser för vilken typ av assistans mentorer ger adepten. Detta beror på att mentorer fyller en roll som traditionellt har anförtratts staten eller andra myndigheter och hjälper till att bygga en bro mellan flyktingar och lokalsamhällen; de ger sitt informella, personliga stöd för att få tillgång till tjänster; de hjälper flyktingar i de dagliga utmaningar de kan ställas inför; de lyssnar på dem; de hjälper till att utveckla en förståelse för värdsamhällets kultur och värderingar; de främjar sociala kontakter, men kan i sin tur hänvisa till andra tjänsteleverantörer. Utmaningen är att undvika social isolering och att göra dem aktiva i lokala samhällen som står inför snabba förändringar, slungade in i det nya samhället. Därför spelar frivilliga å ena sidan en avgörande ytterligare roll för att underlätta mottagande, anpassning och långsiktig bosättning, och för att främja uppbyggnaden av vänskap och förbindelser i den nya omgivningen (ICMC 2015, 4). Å andra sidan kan arbetet dock underlättas om de själva är före detta vidarebosatta flyktingar och kan därmed utgöra "en värdefull utbildnings- och stödresurs, både för de nyanlända och för de organisationer och tjänster som tar hand om dem" (ICMC) 2015, 4). Av dessa reflektioner följer att mentorskap bör förstås som en "ömsesidigt fördelaktig relation" (Bond 2010, 5), både för adepten och värdgemenskaper.

Lite fakta om kvinnor som vägleder kvinnor

- Mentorkvinnor kan vara antingen infödda kvinnor som var långtidsboende eller lokalbefolkning;
- Några av dem är människor som själva har bott utomlands och därför hade de förstahandserfarenhet av några av de problem som migranter kan möta när de anländer;
- Mentorkvinnor kan komma från en mängd olika bakgrunder, några av dem med volontärerfarenhet som nu kallar värdlandet "hem";

Ett problem är att mentorer, och alla aktörer som är involverade i relationer med migranter, finner sig i att hantera situationer, ur ett interspråkligt och interkulturellt perspektiv, som lätt misslyckas och därför har negativa konsekvenser på mottagarens integrationsväg, men också på motivations- och operatörernas professionella nivå på grund av avsaknaden av specifika utbildningar. Just på grund av denna misslyckandekaraktär är det ett fenomen som får återverkningar i utbildningssystemet och får specifik relevans i konstruktionen av integrationsvägar, därför är det allt mer angeläget och nödvändigt att utbilda dem som tar emot och stödjer migranter.

Bra exempel

Stärka ekonomier genom flyktingkvinnor Christina Moreno | HagueTalks

<https://www.youtube.com/watch?v=KRNOR8h7VuU>

Som en uppflyttad amerikan som har skapat sig ett hem och en karriär i Nederländerna, känner Christina Moreno en speciell samhörighet med flyktingar. I sitt föredrag vill hon presentera ett fräscht och spännande perspektiv på flyktingkrisen. Trots de alarmistiska rubrikerna om flyktingar hävdar Moreno att en växande revolution är på gång. Hon menar att förändringen drivs av pragmatiska, entreprenöriella människor som ser möjligheter där andra ser hot, och som förstår att om de ges rätt miljö och stöd är flyktingar, särskilt kvinnorna, nyckeln till att frigöra den outnyttjade potentialen i ekonomier.

Morenos syn på flyktingkrisen är fast förankrad i hennes utbildning som internationell jurist. Hennes hållning är att likhet inför lagen är en grundläggande rättighet i demokratiska länders grundlagar, och den förekommer i alla internationella konventioner om mänskliga rättigheter. Hon anser därför att vi alla måste vara villiga att utmana missriktad politik som vidmakthåller diskriminering och för en mänsklig rättighetsbaserad strategi.

Flyktingar hade ingen dröm, de ville bara hitta ett jobb. Endast 11 % av flyktingarna är anställda. Men de är advokater, läkare, vetenskapsmän.

Hon (Christina Moreno) skapade SheMatters BV, specialiserat på att matcha högutbildade kvinnliga nykomlingar med positioner i internationella företag i Nederländerna. De har erfarenhet av att placera kandidater med internationell erfarenhet i junior- och mellannivåpositioner inom teknik, företagstjänster och IT. Våra kandidater är kvalificerade och erfarna yrkesmän med flytande flera språk och söker jobbmöjligheter i en internationell miljö. Våra rekryteringskonsulter är inte bara skickliga på vad de gör, utan de brinner för att ge våra kunder en mångsidig talang. Kombinationen av internationell talang, olika språk och mångfald gör She Matters BV till den idealiska rekryteringspartnern för internationella företag som söker talangfulla yrkesmän för att stärka sin arbetsstyrka med mångfald. (Webbplats: <http://www.shematters.nl>)

Alya, 34, migrant från Indonesien till Nederländerna

Blev kär i en holländsk kille och flyttade till Nederländerna för att bilda familj. Åtta år senare är hon en lycklig mamma till två barn och hon arbetar som volontär på ett flyktingcenter. Hon organiserade också ett lokalsamhälle för ambitiösa migranter som stödjer varandra i att hitta nya möjligheter i det holländska samhället. Beslutet att flytta hit var inte lätt. I Indonesien hade jag ett bra jobb och ljusa karriärutsikter. Jag saknar fortfarande mitt jobb. Jag tjänade bra pengar, jag hade besparingar, jag var oberoende. Och här har jag jobbat på posten och sorterat post på kvällarna. Men i Indonesien kände jag mig också ensam. När vi blir äldre behöver vi vår egen familj. Jag brukade föreställa mig vad som skulle ha hänt om jag hade fattat ett annat beslut. Jag kanske skulle ha haft ett bra jobb, men ingen familj. Eller, om jag hade en familj, skulle jag ha slutat arbeta. Men nu inser jag att jag inte riktigt vet vad som skulle ha hänt mig om jag stannade i Indonesien. Du behöver inte föreställa dig ett liv som aldrig skulle hända. Du måste leva nu, i detta ögonblick. Nu tänker jag: faktiskt är mitt liv

ganska fint. Varför ska jag klaga? Jag är tacksam för det jag har. Vid ett visst tillfälle bestämde jag mig: om jag inte får ett jobb, okej. Jag kan bara njuta av mitt liv. Men jag sitter såklart inte hemma. Jag arbetar som volontär, jag har organiserat en lokal migrantgemenskap och jag letar efter ett professionellt jobb. Och jag tror innerst inne att mitt liv kommer att bli bättre. Jag kommer dit en dag. Men det blir möjligt först när vi bestämmer oss för att inte sitta hemma. Du måste gå ut för att se världen.

Jag jobbar med flyktingar. Holländarna tycker ofta att flyktingar är otacksamma. Ibland ser det ut som att de missbrukar systemet. Men ibland är problemet inte flyktingarna, det är ömsesidigt missförstånd. Till exempel arbetade jag med en gravid flykting som var på väg att skaffa barn. Vi ville hjälpa henne och vi samlade ihop lite begagnade prylar till bebisen. Men när vi erbjöd dessa saker till kvinnan, vägrade hon. Hon sa: 'Nej tack, jag ska köpa nya grejer till barnet'. Några av mina kollegor blev kränkta, de såg det som otacksamt. Men grejen är att flyktingar får ganska stora pengar från kommunen. Dessa människor kommer från fattiga länder, där de inte kunde försörja sina barn. Och nu, kanske för första gången i sitt liv, har de pengar. De kan köpa något fint till sina barn. De har makten att bestämma vad de vill köpa. Så jag såg det inte som stolthet, jag förstår varför hon vägrade.

Jane, 52, migrant från Indonesien till Nederländerna:

I början var jag alltid ensam. I Indonesien känner alla alla. Om du är ny i kvarteret presenterar du dig bara och pratar med andra. Men här var jag ensam. Min man arbetade och jag hade nästan ingen kontakt med våra grannar. Och det var väldigt svårt för mig. Jag tänkte: 'Varför pratar de inte med mig? Vad är det för fel på mig?' Jag insåg ännu inte då att det bara är så här saker fungerar här. Jag sa "Hej!", de sa "Hej", och det var allt. Ingen ytterligare kontakt. Jag frågade min man: 'Vad gjorde jag för fel? Varför vill inte folk prata med mig?' Och han sa bara: "Så här betar sig folk normalt här." Men jag trodde inte på det. Jag tänkte att det var mitt fel, att jag inte var trevlig eller vänlig. Så jag försökte bete mig extra vänligt mot folket, men de gillade det inte. De blev irriterade över mina försök att vara extra trevliga. Jag förstår nu att detta är en del av kulturen. Vi kan inte ändra denna kultur; det är väldigt individualistiskt. Och jag kom från en annan kultur. Vi gör allt tillsammans.

Jag började lära mig språket så fort jag kom hit. På 1,5 år klarade jag B2-provet och kunde gå på college. Det var relativt enkelt, men jag ville ha mer. Jag ville prata flytande holländska så snart som möjligt. Andra människor sa till mig att de förstod mig väl och att min holländska

var bra, men jag förväntade mig alltid mer av mig själv. Efter 1,5 år gick jag till college för att studera kommersiell ekonomi. Jag hade gjort det här valet eftersom jag i Indonesien hade erfarenhet av detaljhandel. Men efter att jag avslutat mina studier har jag aldrig försökt hitta ett jobb inom handeln. Anledningen var att man i handelns värld måste prata mycket. Och det är bäst att du pratar på perfekt holländska. Och jag har alltid tänkt att min nivå i holländska inte var tillräckligt bra. Mitt problem var mitt eget tänkesätt. Jag tänkte alltid: 'Du kan inte göra det. Du kan inte få det här jobbet. Så jag ansökte inte ens. Det var dumt av mig; Jag inser det nu. Jag hade inte modet att göra det.

Om du vill känna dig som hemma här måste du gå ut, söka jobb eller volontärarbete eller utbildning. Man måste vara öppen för förändring. Många människor kommer hit med sina drömmar eller hopp om ett bättre liv. De stöter på många problem, men de är tveksamma till att prata om det. Om du inte pratar kan du inte söka hjälp. Och det är mycket svårare att lösa dina problem ensam. Du kan prata med andra människor med liknande erfarenheter, du kan dela dina problem och din erfarenhet med dem och ni kan försöka hitta lösningar tillsammans.

Om du har ett bra jobb eller en bra utbildning i ditt land, och du kommer till ett annat samhälle och en annan kultur, förlorar du din sociala status. Och det gör dig skäms och osäker. Men du kan inte bara hålla den inne. Om du inte uttrycker dessa känslor kommer du att bli sjuk eller arg eller deprimerad. Det är förstås inte lätt att prata om sina problem. Men om du pratar och delar denna osäkerhet och skam med andra människor som har liknande upplevelser, har du inget att dölja och inget att frukta. Du känner dig friare och du kan tänka mer rationellt. Du kan hitta resurser och du kan upptäcka dina drömmar. Och dina drömmar ger dig energi att röra på dig och fortsätta med ditt liv.

Anonyma kvinnor berättar sin historia

F. (kvinna): F. var volontär i ICIs informationstjänst och ganska aktivt engagerad i Young Social Innovators. F. är en samhällsforskare som har ett stort intresse för andra kulturer som har bosatt sig i Irland, särskilt den moldaviska kulturen och regionen Samväldet av oberoende stater i allmänhet. Hon är intresserad av Uganda, efter att ha varit där i fem månader och engagerat sig i projekt på plats. Hon är också mycket intresserad av socialt entreprenörskap och listar musik, läsning, filmer och möten med människor från olika bakgrunder bland sina huvudsakliga hobbyer. Insatt i den allmänna situationen

När det gäller migranter i Irland inser F. den betydande utmaning som migranter står inför i Irland och hon ansåg att mentorprogrammet var en perfekt plattform för människor som hon att ge relevant och nödvändigt stöd till sådana migranter. Som någon som har ett intresse för Uganda, i socialt entreprenörskap, har utbildning och erfarenhet av europeiskt körkort för datorer och även har erfarenhet av att driva en organisation känner hon att hon inte riktigt var säker på vad hon skulle förvänta sig av programmet och är fortfarande inte säker på om hon var framgångsrik som mentor.

J. (kvinna): J. kommer ursprungligen från Uganda och hade bott i Irland i nästan 4 år. J. är mycket aktiv i samhället och är en grundare av ett migrantnätverk som försöker ge invandrarkvinnor möjlighet att ta itu med hälsofrågor i Irland. Hennes främsta intressen är socialt entreprenörskap, samhällsarbete och hennes främsta fritidsintressen är simning, läsning, träffa nya människor och lära sig om nya kulturer, normer och traditioner. Hon bad specifikt om att bli mentor för att utveckla en informationsteknik- och kommunikationsstrategi för nätverket för att hjälpa till att förbättra effektiviteten i deras tjänsteleverans. Betecknande nog har J. genom matchen tillförts värdefullt stöd från F. i förhållande till arrangemang. Matchen har dock i sina senare skeden utmanats av osäkerheten i J:s immigrationsstatus i värdlandet och dessutom generellt sett inte tillräckligt med tid eller möjligheter att träffas.

Hur är det möjligt att övervaka relationen mellan mentorkvinna och invandrarkvinnor?

Det finns också ett behov av att använda övervakning, vilket är användbart för att beräkna framstegen i arbetet för mentorer och adepter, deras kontinuerliga lärande, den ökande utvecklingen av deras behov och engagemang i en process av konstant och ömsesidig reflektion, och för att säkerställa korrigerande åtgärder för fortsatta målen. Ytterligare ett verktyg som kan vara ett bidrag är en regelbunden rapport om båda parter framsteg, även om det kan visa sig vara en extra arbetsbelastning för mentorerna, av vilka de flesta är frivilliga. I tidigare mentorskapsprojekt har både mentorer och adepter ombetts att lämna en skriftlig rapport med de aktiviteter som genomförts vid varje möte och återkoppla dem.

Foton är gjord av <https://www.istockphoto.com/>

Ett ytterligare verktyg är att låta mentorer ta ögonblicksbilder av sina erfarenheter. För att minimera fysiskt avstånd kan mentorer och adepter ha ständig kontakt via telefon, e-post, sociala medier. Känslan av att ha en person som kan stödja, stärka och uppmuntra i varje små steg garanterar att kvinnor lär sig framsteg eller framgångsrik integration.

Rekommendationer

Sammanfattningsvis, eftersom mentorskapsprogram i allmänhet varar i månader, är det av största vikt att hålla reda på framsteg och framsteg, att göra justeringar och anpassa programmets struktur vid behov, och att övervaka verksamhetens relevans med hänsyn till behoven. stödmottagarna och det förändrade sammanhanget. Av dessa skäl skulle det vara att föredra att komplettera mentorsfiguren med professionella för att samordna aktiviteter och ge stöd under kursen.

Undersökningen om uppfattningen om programmets värde och inverkan utförs vanligtvis genom att registrera deltagarnas åsikter och kommentarer före och efter mentorskapsupplevelsen, för att jämföra de initiala resultaten med de slutliga, snarare än att välja en rent sista utvärdering med risk för att slösa potentiella fördelar av interventionen. Genom att tillhandahålla skräddarsytt och riktat stöd för integration, genom att bedöma kvaliteten på relationen mellan mentorer och adepter, blir dessa verktyg en avgörande faktor för programmets framgång.

Slutligen, även om det är sant att utvärderingen av mentorskapsprogram huvudsakligen fokuserar på att bedöma effektivitetskriteriet, skulle det också vara användbart att dokumentera utformningen och genomförandet av aktiviteter med sikte på replikerbarhet. Denna undersökning kommer att hjälpa till att förstå hur man utformar och genomför framgångsrika mentorskapsprogram i framtiden.

Kapitel 3

Balans mellan arbete och familjeliv: Utmaningar och lösningar för migrerande kvinnor

Kvinnor startar ofta företag av nödvändighet, inte för att de brinner för det eller har en dröm. De vill bara vara ekonomiskt oberoende och hjälpa sina familjer

Kvinnor ser ofta sitt affärs- och yrkesliv som sekundärt till sin "plikt" som familjeskötare. De möter ofta kritik även från sin egen familj när de bestämmer sig för att göra ett företag eller yrkeskarriär.

Att försöka få allt leder ofta till stress och utbrändhet. Hur kan kvinnor förändra hur företag organiseras globalt? Ariana Huffington, grundaren av Huffington Post: "Om vi offerar vår hälsa för makt och pengar är vårt liv inte värt att leva. Världen har designats av män. Nu måste den förändras av kvinnor".

Deltagandemodellen för invandrare förblir den som kretsar kring förekomsten av mäns sysselsättning, vilket uttrycks i högre kvoter än den infödda befolkningen, medan det kvinnliga arbetsutbudet är betydligt lägre än motsvarande nivå av män. Detta är generella trender som i många avseenden föregriper de processer för assimilering av invandrarbefolkningens beteende med det i värdsamhället som vanligtvis hänvisas till andra generationer. Som kommer att framhållas ger utländsk kvinnlig sysselsättning, eller snarare sätten på vilka invandrade kvinnor deltar på arbetsmarknaden, upphov till ett elastiskt beteende, mycket mer flexibelt än den manliga modellen, kännetecknat av tendensen att dra sig tillbaka till ett tillstånd av inaktivitet när konjunkturen är negativ, men lika reaktiv vid första tecknet på en vändning av trenden mot positiva cykler.

Kvinnor ser ofta sitt affärs- och yrkesliv som sekundärt till sin "plikt" som familjeskötare. De möter ofta kritik även från sin egen familj när de bestämmer sig för att driva ett företag. Migrerande kvinnor möter en betydande nackdel när de kommer in på arbetsmarknaden, ibland kallad en "dubbel nackdel" Foto från <https://unsplash.com/photos/ZKHksse8tUU>

baserat på att vara kvinna och att vara migrant.

I alla länder har invandrarkvinnor högre arbetslöshet än sina inrikesfödda kvinnor. Könsskillnaderna i arbetslöshet bland migranter är särskilt stora i flera sydeuropeiska länder som Portugal, Italien och Grekland, där fenomenet är ganska uppenbart.

Baserat på migrationspolitiska debatter ²²(2020) i OECD-länderna, bland migrerande, arbetande kvinnor, har 23 % lågkvalificerade sysselsättningar, 8 % poäng fler än bland inrikesfödda kvinnor. I EU är de branscher som sysselsätter flest invandrarkvinnor ofta sektorer med ett stort antal låg- och medelkvalificerade jobb. Särskilt invandrarkvinnor är starkt överrepresenterade i hushållsnära tjänster. Närmare 1 av 12 invandrarkvinnor arbetar inom hushållsnära tjänster, medan andelen bland inrikesfödda kvinnor är bara 1 %.

Å ena sidan avspeglar denna fråga frågan om politik och definitionen av processer för tillägnande av majoritetskulturella modeller, vars inflytande går så långt som att beröra privata och intima dimensioner, såsom de som rör familjeorganisation och relationer, på andra handen. Det fokus som frågan om försoning är koncentrerad till, det vill säga det ämne som sökandet efter lämpliga lösningar inom försoningsområdet fortsätter att tynga, representeras oundvikligen av den invandrade kvinnan och hennes tillstånd i förhållande till den kvantitativ-kvalitativa sammansättningen, av hennes familjeenhet och i förhållande till hennes förmåga (eller möjlighet) att delta i arbetskraften.

²² Migrationspolitiska debatter <https://www.oecd.org/migration/mig/migration-policy-debates-25.pdf>

Migrerande kvinnor och den högre risken för utestängning från arbetsmarknaden

Antalet barn i familjen får betydelse för att bestämma mäns inkomstförmåga, medan barnbördan för kvinnor har en liten inverkan på sökandet efter en större ekonomisk avkastning av deras arbete. Kvinnors individuella arbetsinkomst straffas i genomsnitt alltid i jämförelse med mäns, och ytterligare bekräftelse på detta faktum framgår också av analysen av deras dynamik per åldersgrupp. Detta leder till att klyftan mellan mäns och kvinnors inkomster ökar, som också ökar med åldern: från en löneskillnad mellan könen på 18,4 % bland under 30-årsåldern till 30,8 % bland de över 45-åringar.

Migrerande kvinnor är dock inte särskilt missgynnade jämfört med invandarmän när det gäller tillfällig anställning och formell överkvalificering. Även om invandrarkvinnor är mer benägna än inrikesfödda kvinnor att arbeta med tillfällig anställning, vilket innebär en högre risk att förlora jobb, men de är inte i underläge jämfört med invandarmän där denna andel är 18 % bland invandrare och 12 % bland infödda -född.

I Sverige, genom prismet av könsrelationer, tar politiken för försoning mellan familj och arbete form både vad gäller åtgärder för att främja anställbarhet och åtgärder för att stödja familjedimensionen. Den kombinerade åtgärden av dessa två interventionsområden skapar ryggraden i ett samhälle där jämställdhet och lika möjligheter för män och kvinnor som individer eftersträvas samtidigt som man erkänner könsskillnader.

Den svenska jämställdhetspolitiken visar sig därmed vara det främsta instrumentet för att finna nya former av balans mellan familjedimensionen och yrkesområdet, som viktiga områden i varje människas liv. Den kännetecknas av vad vi här skulle kunna kalla de tre Cs-handlingen: konkret, koherens och kontinuitet. Det är i själva verket en aktion som är kontinuerlig över tid och som har funnits på den svenska samhällsagendan sedan 1960-talet; den är sammanhängande mellan de olika parterna, där de olika intressena lämnar utrymme för förhandlingar om gemensamma mål; och slutligen är den konkret, eftersom den eftersträvas och verifieras steg för steg, i dess förmåga att uppnå de uppsatta målen, och vars resultat kontinuerligt följs upp genom uppföljningsaktiviteter.

Migrerande kvinnors balans mellan arbete och familjeliv: bevis för europeiska länder

Migrerande kvinnors integration skiljer sig från mäns erfarenheter när det gäller balansen mellan arbete och privatliv. Migrerande kvinnor med ett litet barn har en sysselsättningsgrad som är över 18 procentenheter lägre än för jämnåriga utan barn.

Inrikesfödda kvinnor med och utan små barn samt utrikesfödda kvinnor utan små barn har samma sysselsättningsgrad i EU, medan sysselsättningsgraden för invandrarkvinnor med små barn bara är 46 %.

Migrerande kvinnor möter *försoningen* mellan privatliv och yrkesliv annorlunda än inrikesfödda kvinnor. De främsta skälen som uttrycks i undersökningar är tillgången till barnomsorgstjänster och deras kostnader (dubbelt så ofta än inrikes födda kvinnor).

Foton från <https://www.istockphoto.com/>

Att bilda familj har också olika konsekvenser för utländska kvinnor. Inrikesfödda kvinnor tar karriärpauser för att bilda familj medan utrikesfödda kvinnor är mer benägna att lämna arbetsmarknaden när de skaffar barn. Faktum är att de kanske inte kommer in i det i första hand, eftersom utrikesfödda kvinnor har mer än dubbelt så stor risk att aldrig arbetat av barnomsorgsskäl jämfört med lokala kvinnor. Den grupp utländska kvinnor som arbetar på arbetsmarknaden tenderar dock att ta relativt kortare pauser än lokala kvinnor och har nästan dubbelt så stor sannolikhet som lokala kvinnor att inte utnyttja någon familjeledighet.

Migrerande kvinnors egenmakt ger fördelar för efterföljande generationer

Det finns två huvuddimensioner genom vilka den svenska jämställdhetspolitiken uttrycks uttryckligen: yrkessfären, där varje individ som sådan, oavsett kön, har rätt att uppnå ekonomiskt oberoende genom lönearbete; och familjedimensionen, där det centrala uttrycket för lika möjligheter är garantin för män och kvinnor om den grundläggande rätten/plikten till vård. Det är precis vid gränsen mellan dessa två dimensioner som försoningspolitiken i Sverige befinner sig, i termer av lika möjligheter och lika ansvar på och utanför arbetsmarknaden. Det ena kan inte uppnås om det inte får tillräckligt stöd av det andra, och vice versa; inom den bredare behållaren för försoningsdimensionen möts arbets- och familjepolitiken således och påverkar varandra. Ett exempel på ett sådant möte är tillhandahållandet av en modell för föräldraledighet kopplad till den erhållna inkomsten, så att närvaron på arbetsmarknaden i sin tur påverkas och påverkar fördelarna med användningen av ett instrument som hänför sig till stödet till familjedimension.

Foton från <https://www.istockphoto.com/>

Att ha haft en arbetande mamma vid 14 års ålder (i motsats till en mamma som stannar hemma) ökar sannolikheten för sysselsättning för lokala barn till invandrare från ett land utanför EU med ungefär dubbelt så mycket som för jämnåriga med lokala föräldrar. För döttrar till kvinnor med ursprung utanför EU är skillnaden mest uttalad: att ha en arbetande mamma i stället för en som stannar hemma ökar döttrarnas sysselsättningsgrad med 16 %.

Exempel

Misslyckande är steget till framgång

Arianna Huffington växte upp fattig i Grekland, gick till Cambridge University och flyttade till USA. Hon skrev 15 böcker om olika ämnen och såg kraften i digitala nyheter. Hon var fascinerad av bloggar och bloggare. Och hon lanserade The Huffington Post: en aggregator av bloggar runt om i världen. Det blev en gemenskap, folk kunde kommentera. Hon började med 1 miljon dollar och sålde den för 315 miljoner dollar. Hon kollapsade av utbrändhet och stress. Hur kan man vara i en värld utan att kollapsa? "Thrive" omdefinierar framgång som ett bra liv. Hon hoppade av Huffington Post och startade ett nytt företag: hjälpa människor att leva hälsosammare liv och vara produktiva och framgångsrika.

Foto gjord från google söksektioner bilder

När Arianna Huffington upptäcker en trend dyker hon med huvudet först. Att lita på sin magkänsla har hjälpt henne att bygga en framgångsrik onlinemedieplattform och placerat henne i framkanten av mindfulness-rörelsen.

Vad är ett bra liv? Framgång är pengar och makt. Om vi offerar vår hälsa för makt och pengar är vårt liv inte värt att leva. Världen har designats av män. Nu måste det ändras av kvinnor.

(Arianna Huffington, Online Media Mogul,
https://www.youtube.com/watch?v=Bau4_O9hc1c)

3 lektioner om framgång från en arabisk affärskvinna/ Leila Hoteit

Professionella arabiska kvinnor jonglerar med mer ansvar än sina manliga motsvarigheter, och de möter mer kulturell stelhet än västerländska kvinnor. Vad kan deras framgång lära oss om uthållighet, konkurrens, prioriteringar och framsteg? Leila Hoteit spårar sin karriär som ingenjör, advokat och mamma i Abu Dhabi och delar med sig av tre lektioner för att blomstra i den moderna världen.

1) Resiliens: en förmåga att förvandla skit till bränsle. Var glad Det gör folk galna! Framgång är den bästa hämnden.

2) Arbeta ditt liv. Gift dig med någon som stödjer din karriär. Tillämpa dina yrkeskunskaper i ditt personliga liv: rekrytera hemhjälp effektivt och ge dem styrka som dina kollegor på jobbet. Blockera familjetid i din kalender. Utnyttja tekniken om du är långt borta.

3) Gå ihop, tävla inte. En social färdighet som är mycket viktig för framgång är nätverkande. I väst tävlar kvinnor med andra kvinnor om att vara den mest framgångsrika kvinnan i rummet. Arabiska kvinnor vet att de gynnas av att hjälpa varandra.

Bild: <https://www.weforum.org>

Mer:

https://www.ted.com/talks/leila_hoteit_3_lessons_on_success_from_an_arab_businesswoman?language=en

Jane, 53, migrant från Indonesien:

Jag gick igenom en svår period här. Språket var svårt, människorna var inte trevliga mot mig, det var svårt att hitta jobb. Jag var ofta arg. Men nu har jag lärt mig att fokusera på saker som du kan förändra själv och att inte koncentrera mig på saker som beror på andra. Du kan ändra din attityd. Men det tog mig år att lära mig att se på den soliga sidan och att vara mer positiv.

Jag har alltid svårt att vara stolt över mina prestationer. Jag koncentrerar mig alltid på mina misstag. Jag arbetade alltid hårt och jag tyckte om att lära mig nya saker, och jag ville alltid göra mer och lära mig mer. Ibland fick det mig att ignorera andra saker som är viktiga i livet. Men när du blir äldre börjar du märka andra positiva saker. Och denna insikt kom till mig när jag var nästan 50. Jag insåg att jag var för hård mot mig själv att jag behöver lära mig att ta bättre hand om mig själv. Om du är för hård mot dig själv, tenderar du också att vara hård mot andra människor, skyll på dem för din egen olycka. Jag deltog i workshops och kurser om 'mindfulness', 'vitalitet' och 'personligt ledarskap'. Jag lärde mig mycket där, till exempel hur man håller balansen mellan jobb och privatliv, eller hur man är sin egen chef. Jag har också upptäckt yoga. Jag gillar att gå en promenad i skogen, för att hålla kontakten med naturen. För mig kommer avslappning från den andliga sidan.

Rekommendationer

Som en konsekvens av detta får frågan om *förenandet* av arbetsmarknadsdeltagande och hem- och familjevårdsuppgifter i samband med könsarbetsfördelningen ny betydelse för olika delar av invandrarbefolkningen. För vissa uppstår det som en ny fråga, som i många avseenden avsevärt påverkar ursprungskulturen för arbete och familj; i en ännu vidare mening, på genuskultur. Försoning påtvingar sig alltså som en modell utifrån vilken man – inom ramen för migrationsprojektet – kan omdefiniera familjeorganisationsstrukturen, och samtidigt som ett villkor för ett effektivt kvinnligt deltagande i inkomstmixen.

Men å andra sidan är orsakerna till det ihållande utanförskapet av utländska kvinnor från arbetsmarknaden, dvs i Sverige, många och en av huvudorsakerna ligger i det faktum att, som påpekats ovan, det ekonomiska stöd som ges till barnfamiljer och skyddet för föräldraskapet är så generöst att det blir ett verkligt hinder för invandrarkvinnor att delta på arbetsmarknaden. Konsekvensen av detta är att det består ett osynligt avstånd mellan invandrarkvinnor och arbetsförmedlingarna som kan underlätta deras inträde på arbetsmarknaden, som de ofta inte ens är medvetna om.

En annan intressant aspekt var förståelsen att dessa kvinnor ofta, eftersom de är förpassade inom den inhemska dimensionen, inte har möjlighet att få tillgång till denna typ av information annat än genom sina partner, och därmed brådskan att öppna en alternativ och specifik kanal för att nå dem är uppenbara. Återigen finns det ett behov av att förstå hur man kan modulera statliga ingripanden för att utlösa en kulturell förändring strikt riktad mot individer som har byggt sin familj och sin könskultur i ett annat land än det där de nu befinner sig som föräldrar och arbetare. .

kapitel 4

Kulturell mångfald i det moderna Europa: Hur invandrarkvinnor berikar den lokala kulturen med sin kreativa input (fallstudier och exempel från projektresultat)

Fördelar med kulturell mångfald

Trots att varje migrantberättelse är unik, har alla migranter några gemensamma psykologiska drag: de är mer risktagare, mer ambitiösa och mer motiverade både att arbeta hårt och att förändra sina villkor jämfört med människor som stannar i sitt land. ursprung. Dessa egenskaper är värdefulla för att öka produktiviteten och uppnå framgång.

Högutbildade invandrarearbetare kan vara en betydande innovationsfaktor. Maurizio Ambrosini (2017) betonar fördelarna med "utomstående/migranter", att många innovationer härrör från att tillämpa en annan synvinkel som bara utomstående kan ha ²³.

Mångfald är en del av attraktionskraften för alla globala städer. Amsterdam, till exempel, som är över 50 % invandrare eller invandrarursprung, tog "mångfald" som en tillgång för att attrahera den "kreativa klassen" och för att bli en "kreativ

kunskapsstad". Stadens mångfaldspolicy

Foto från <https://unsplash.com/photos/sbE9zbcuiZs>

är inspirerad av föreställningen att "Amsterdammers inte kan fångas i en grupp. De är en del av många grupper ²⁴". Stadsbidrag ges inte längre till etniska grupper utan till projekt som

²³ Maurizio Ambrosini (a cura di) Europa: Inga migranter. Land Edizioni Epoké, 2017 ISBN 8899647240, 9788899647247

ska samla människor från många grupper som är etniskt och socialt blandade för att lösa konkreta grannskapsproblem.

Acceptans av kulturell mångfald

De klassiska immigrationsländerna (USA, Kanada och Australien) har generellt sett invandrare som permanenta bosättare som skulle assimileras eller integreras. Västeuropeiska länder under 1960- och början av 1970-talet har försökt (ofta utan framgång) att förhindra permanent bosättning och har generellt nekat bosättare medborgarskap och andra rättigheter.

Efter mer än femtio år av storskalig immigration har västeuropeiska samhällen förändrats dramatiskt av de enorma inflöden som har förändrat sammansättningen av deras befolkningar på djupgående sätt och skapat ny etnisk, rasmässig och religiös mångfald. En avgörande fråga är om de nyanlända och deras andra generationens barn, ingår i, eller utestängs från, den rådande nationella identiteten och kommer att känna att de hör hemma.

Västeuropeiska länder diskuterar hur mycket och vilken sorts kulturell mångfald som ska accepteras i det offentliga området. Debatten har en nostalgisk karaktär, baserad på en naturalistisk kulturuppfattning. Kultur i detta perspektiv framställs som en sluten, tidlös och konfliktfri helhet, buren av medborgare som alla i grunden delar tro, normer och traditioner.

Idag beskriver "integration" i europeiska samhällen huruvida enskilda medlemmar av (icke-EU och icke-västerländska) invandrargrupper är förenliga med en (idealiserad) bild av "samhället" för att avgöra om de personligen tillhör det. Huvudmålet med integrationsåtgärder är att särskilja vem som "integrerar tillräckligt". Dessa integrationskrav medför ständigt en striktare uppsättning prestationer, prestationer, ansträngningar och kostnader för migranter som sedan måste visa och uppfylla dessa krav. Invandarmedborgare måste anpassa sig kulturellt innan de kan erkännas som jämlikar²⁵.

²⁴ Maurizio Ambrosini (a cura di) Europa: Inga migranter. Land Edizioni Epoké, 2017 ISBN 8899647240, 9788899647247

²⁵ de Waal, TM (2017). Villkorlig tillhörighet: En rättsfilosofisk utredning om integrationskrav för invandrare i Europa.

Europeiska populister är mycket framgångsrika när det gäller att framställa migranter som förövare och infödda som offer. Till exempel har migration från Polen till Storbritannien varit det största temat för brexitkampanjen, trots att migrationens skatteeffekter på den brittiska ekonomin har varit positiva. Inte bara populistiska rörelser utan hela medlemsländer har beslutsamt kastat sig in i "stängningen" och motarbetat Europa inifrån genom att bygga "illiberala demokratier" som öppet förnekar de gemensamma värderingar som EU vilar på.

Super mångfald koncept

Politiken i västeuropeiska länder sedan 1960-talet handlade främst om invandrarbefolkningar från de tidigare kolonierna och de så kallade "gästarbetarna" som hade kontrakterats för att arbeta i Västeuropa. Även om dessa migranter sågs som etnokulturellt olika som en grupp, uppfattades de knappast som differentierade sinsemellan (De Bock 2015). På 1990-talet kom nya, mindre, mindre organiserade, juridiskt differentierade invandrargrupper som skapade "supermångfald" (Robinson och Reeve 2005). Istället för att enbart fokusera på invandrarnas ursprungsland och etnicitet understryker supermångfald behovet av att erkänna komplexiteten i migrationsprocesser för att på ett adekvat sätt kunna tillgodose individuella invandrades behov och för att bättre förstå dynamiken i deras inkludering eller utanförskap (Vertovec 2007).

Supermångfald innebär en positiv syn på skillnader i en supermångfaldig stadsdel där alla kommer att anpassa sig till alla. I hans perspektiv finns det inte längre en mainstream eller hegemonisk grupp. Människor lever fredligt tillsammans, alla anpassar sig till varandra.

Men denna nya verklighet leder inte nödvändigtvis till erkännande av mångfald och en normalisering av olikheter. Många beslutsfattare och medborgare, åtminstone i Västeuropa, omfamnar inte mångfald som ett normalt faktum. Snarare tvärtom: under det senaste decenniet har västeuropeiska länder debatterat hett hur mycket och vilken typ av kulturell differentiering som är acceptabel i det offentliga området. Dessutom, medan supermångfald är en empirisk verklighet, går den hand i hand med neonationalistiska ideologier, både i det offentliga livet och i den politiska sfären - och ett ökande fokus på kulturell assimilering - inte mångfald - som svaret på denna nya verklighet .

Den retoriska gestalten av varje människa vars känsla för hem och plats har undergrävt av invandring och mångkultur har under åren kommit att spela en central roll i högerpolitiken (Duyvendak 2011). Populistiska politiker antar att "migrantkulturer" har stört en känsla av hem och helhet hos vanliga människor och genererat den känsla av kulturell förlust som dessa "vanliga" människor känner när de konfronteras med den "super mångfaldiga" karaktären i sitt grannskap.

Kosmopolitism begrepp

Kosmopolitism kan definieras som "att känna sig hemma i världen" ²⁶[IO3 kapitel/4%5eJ5chapters.docx - ftn3](#). Hemma känner vi oss trygga, avslappnade och hundra procent engagerade i aktiviteterna (jobb, familj, lärande, glädje). Identifiering som världsmänniska och öppenhet för olikheter och erfarenhet av att lättare kunna anpassa förändringar i livet.

En kosmopolitisk person är fördomsfri: fri från nationella fördomar, och även kunnig och förfinad: visar en bredd av kunskap och förfining från att ha rest brett. En kosmopolitisk person kan lätt frigöra sig från sin ursprungskultur och har personlig autonomi från den kultur där hon har sitt ursprung.

Att vara kosmopolitisk är förknippat med en medveten öppenhet för världen och för kulturella skillnader (Beck och Sznaider 2006; Hall 2002; Vertovec och Cohen 2002). Kosmopolitism är en personlig förmåga att ta sig in i andra kulturer, genom att lyssna, titta, intuita och reflektera, och en uppbyggd förmåga att manövrera mer eller mindre sakkunnigt med ett visst system av betydelser (Hannerz, 1990). Det finns först och främst en vilja att engagera sig i den andre, en intellektuell och etisk öppenhet mot olika kulturella upplevelser.

Delad ekonomi, kosmopolitism, försvunna gränser med enorma avstånd mellan länder i världen och en enorm turismindustri förändrade förståelsen av en kosmopolitisk personuppfattning.

²⁶ Brennans bok från 1997 "At Home in the World: Cosmopolitanism Now".

Kulturell kosmopolitism är en förmåga att hylla olikheter, mångfald och hybriditet mellan kulturer. Den kosmopolitiska personen kännetecknas av en förmåga att vara rörlig, förmågan att förstå olika kulturella symboler, en vilja att ta risker genom att möta den 'andra', förmågan att reflexmässigt observera och bedöma olika kulturer samt allmän öppenhet för andra människor och kulturer. . Det är en förmåga att överbrygga gränser med människor som skiljer sig från dig.

Kosmopolitism är "öppenhet" mot andra kulturer (Hannerz 1996; Tomlinson 1999; Urry 2000; Vertovec och Cohen 2002). "Kulturell öppenhet" måste innebära en empati och intresse för andra kulturer, ett starkt etiskt engagemang för universalistiska värderingar och idéer som förväntas nå utanför det lokala.

Den globala karaktären hos vissa aspekter av vårt samhälle – särskilt global risk – gör att fenomen som klimatförändringar eller globala pandemier tvingar oss till dialog med andra och öppnar världen för en gemensam diskussion för att arbeta för gemensam välfärd.

Exempel på framgångsrik integration genom att lära sig språket

Eve är en ensamstående mamma som kom till Nederländerna för att studera, arbeta och bygga en bättre framtid för sig själv och sin dotter. Hon slösade inte bort någon tid och inom två år lyckades hon lära sig holländska tillräckligt bra för att hitta ett bra jobb.

"Många människor känner sig bekväma här med att kommunicera på engelska, men jag hade aldrig använt engelska på jobbet eller i vardagen, så jag bestämde mig för att lära mig holländska. Dessutom, när man talar samma språk som resten av samhället förstår man människor. bättre, och de förstår dig bättre. Holländarna är tacksamma mot dig för din ansträngning att lära sig deras språk. De är så glada över att höra dina första holländska ord!

Min framgång med att lära sig holländska beror till stor del på min motivation. På alla kurser jag gick var jag den bästa studenten. Många elever var bra för att de var unga, och i unga år är det lättare att memorera ny information. Men ingen jobbade så hårt som jag. Arbetet du investerar i är 80 % av din framgång med att lära dig språket.

Jag råder alla att börja jobba. Jag har ett par vänner som är gifta med holländska killar, så de behöver inte jobba. De försöker desperat hitta något syfte med sina liv. De arbetar inte för att de ställer för höga förväntningar: 'Varför ska jag göra ett lågavlönat jobb? Jag behöver inte

pengar så desperat'. De fortsätter att lära sig holländska och försöker nå den perfekta nivån eller så gör de holländsk utbildning i hopp om att det skulle hjälpa dem att hitta ett bra jobb. Men ett bra jobb är svårt att hitta. Du måste börja jobba. Jag städade i flera månader. Ingen skam i det. Det här var en chans att kommunicera med människor, att förstå att du inte är ensam, att det finns värre situationer än din.

Därför är mitt personliga recept för integration: jobb, jobb och åter jobb."

Ludmila, 65, invandrare från Ukraina:

"Jag växte upp i en social miljö där det inte fanns så många valmöjligheter. Jag gjorde alltid vad som förväntades av mig, vad jag antog var min plikt. Jag hade ansvar, inte val. När du är yngre lär ingen dig hur du ska vara dig själv. Någon gång måste man göra vad man vill och sluta vara ett offer för omständigheterna.

Jag gick i pension vid 55 och gifte mig vid 59. När du tar ett steg för att förändra ditt liv, öppnar sig nya möjligheter. Jag lär mig nu att njuta av livet och att göra vad jag vill för mig själv. Det är viktigt att sluta fred med sitt eget liv. Men man måste våga, ta en risk, ta ett steg ut i det okända.

I början kände jag mig ensam utan att prata språket. Du observerar bara hur människor njuter av sitt liv, men du kan inte delta i det. För mig var det alltid min sociala miljö som gav mig energi. När du flyttar till ett annat land kastas du in i en helt annan miljö, och du måste lära dig hur man rör sig, hur man är social, hur man hittar energi och att njuta av livet. I början känner man sig isolerad och uppfattar detta nya samhälle negativt. Man märker inte bra saker, man märker bara saker som är annorlunda och därför irriterande. Nu börjar jag se positivt på saker som irriterade mig i början. Jag är nu redo för förändringarna.

Det största misstaget som vissa migranter gör är att komma hit för att försöka förändra andra människor. Holländarna är nöjda med sitt liv och de vill inte ändra sig. Det kan finnas bättre platser på jorden, men om du är redo att förändra något i dig själv, börjar du uppskatta det du har nu. Om du inte koncentrerar dig på dig själv och din unikheter, utan istället observerar livet omkring dig och försöker hitta positiva saker, kommer du att lära dig att leva "här och nu" och blir mer nöjd med ditt liv.

Din kultur är dina rötter. Om du inte drar upp dessa rötter, om du fortsätter att vara fäst vid din gamla jord, då kan du aldrig växa och frodas i en annan jord. Om du vill acceptera de viktiga sakerna i ditt liv eller upptäcka något nytt i dig själv måste du vara öppen för förändring. Jag vet inte vad som kommer att hända mig i framtiden. Men det spelar ingen roll, för jag är nu öppen för förändringar."

Inge, 43, invandrare från Lettland:

"Innan jag lärde mig språket tillräckligt bra för att starta en konversation kände jag mig verkligen isolerad och ensam. Fruktansvärt ensam. Jag kände att livet bara gled förbi mig och alla levde i sin lyckliga värld utom jag. Jag var i min egen ensam "bubbla", och jag kunde inte ta mig ur den. Det händer alla som lever i en främmande kultur. Och det hände mig trots att holländare i allmänhet är väldigt öppna för att prata engelska. Det är fortfarande så jag insåg att jag måste lära mig språket så snart som möjligt.

Nu, när jag talar holländska bra, blir det så mycket lättare att kommunicera med det holländska folket och att känna sig accepterad av dem. Det var lite som en explosion. Jag har fortfarande inte hittat någon förklaring till det, vare sig det hände för att jag öppnade upp mig eller enbart på grund av språket. Jag hade en vändpunkt för ungefär ett år sedan, två år efter att jag kom hit. Jag började kommunicera med folk på holländska, jag vågade öppna munnen och jag fick så många vänner att jag inte känner mig ensam längre. Jag träffade några riktigt trevliga människor. Det kan vara en kombination av språkkunskaper och att känna sig mer självsäker på grund av det. När du vet att du kan uttrycka dig själv gör du det på ett mer självsäkert sätt och det kommer mer naturligt. Som en mer självsäker person får du lättare vänner.

Över hela Europa blev ansvaret för integrationen alltmer inramat och uppfattat som nykomlingens enda ansvar och intresse. EU-länderna har gjort sina integrationskrav mer bestraffande, betungande och kostsamma. Integrationskraven i Europa fokuserar på att mäta vem som "förtjänar att tillhöra" och att förhindra "tillhörighet" för nykomlingar som inte förtjänar det. Denna statliga politik utvärderas utifrån det godtyckliga riktmärket om en enskild migrant har integrerat "tillräckligt".

Exempel:

En migrantkvinna i Nederländerna vill lära sig det holländska språket. Eftersom hon är arbetslös blev hon antagen till en språkkurs som är obligatorisk för alla migranter. Hon följer denna kurs under dagtid. Parallellt söker hon jobb. Kursen är inte gratis, hon får betala för den. Efter att hon hittat ett jobb frågar hon om hon kan byta till kvällskursen. Svaret är: "Nej. Du har ett jobb nu, du är tillräckligt integrerad och behöver inte följa språkkursen längre".

Rekommendationer för vuxenpedagoger:

Rekommendationer skapade baserat på vuxenutbildares onlinediskussion implementerade i januari, mars 2022.

Kulturell mångfald att se som en fördel och betona att det är viktigt att använda sin egen kultur, tradition och till och med kanske skapa den för ett företag. Att se skillnad som en fördel.

Vuxenpedagoger bör uppmuntra invandrarkvinnor att tänka på affärsområden relaterade till kompetenser eller intressen (till exempel livsmedelssektorn (restaurang, cafeteria med eget traditionellt kök, traditionella köksverkstäder), turism (organisera utflykter), coaching och alla andra möjliga arbetssektorer.

Utveckla kreativitet för att hjälpa invandrarkvinnor att se andras möjligheter att skapa sitt eget företag

Uppmuntra invandrarkvinnor att samarbeta med andra invandrare med olika nationaliteter i syfte att lära sig och upptäcka nya idéer

Föreslå att invandrarkvinnor lär känna skillnader i kultur

Ge exempel på framgångsrika kvinnliga entreprenörer

Kapitel 5

2000-talets arbetskunskaper och EU:s arbetsmarknad: Hur man hjälper migrerande kvinnor att bygga en yrkeskarriär

Yrkeskarriären beror på flera faktorer: kvalifikationer och kompetenser och arbetslivserfarenhet. Vissa migranter har en hög kvalifikationsnivå och kompetens men på grund av olika sociala hinder kan det inte vara möjligt att arbeta inom samma yrkesområde. Migranter och flyktingar är mestadels inblandade i halv- och lågkvalificerade jobb, till exempel på restauranger, fabriker, boende och hotell. Detta beror på språkbarriärer, att deras kvalifikationer inte erkänns från ursprungslandet och att de har låg utbildning. Dessutom var familje- och barnomsorg ett problem för migrerande och flyktingkvinnor.

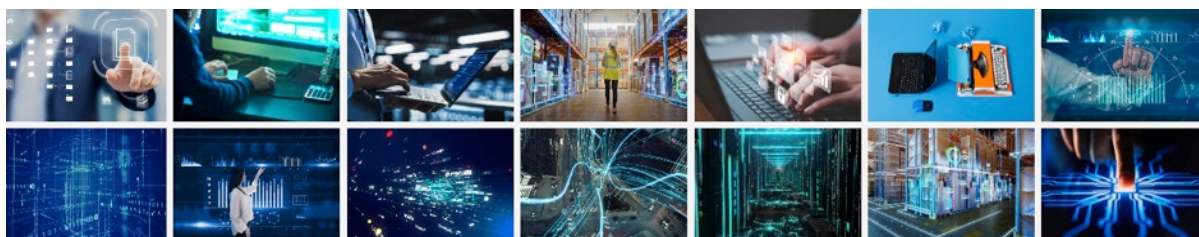
Professionell protektionism

Många migranter upplever en devalvering eller ett icke-erkännande av sina färdigheter (Kofman och Raghuram, 2005, 2006; Williams, 2006). Om man inte räknar med de högutbildade migranter som har ett kontrakt för ett högkvalificerat jobb innan de migrerar, genomgår de flesta av dem som reser in i europeiska länder en process av yrkesmässig nedgradering och bara flera år efter migration lyckas de få ett jobb (ofta delvis) anpassat till kompetensen. förvärvade i sitt hemland. I alla europeiska länder är det mer sannolikt att invandrare är överkvalificerade än arbetare födda i landet, men detta är särskilt uttalat i södra Europa²⁷.

²⁷OECD, En profil av invandrarbefolkningen under 2000-talet: data från OECD-länder, Paris, 2008.

Digital kompetens

Länder som Sverige och Nederländerna, som är mer avancerade inom digitalisering och som dessutom har ett högt antal migranter och flyktingar, har fler möjligheter till digital kompetensutbildning för migrant- och flyktingkvinnor jämfört med länder som Grekland och Bulgarien som är mindre framskridna i digitaliseringen. Italien är långt framme i digitaliseringen och har ett högt antal migranter, men på grund av diskriminering på arbetsmarknaden är migranter för det mesta instängda i hem- och omsorgsarbete och det finns få platser som erbjuder digitala utbildningsmöjligheter för migrant- och flyktingkvinnor.

Bilder från <https://www.istockphoto.com/>

Den nuvarande pandemin har orsakat en enorm tankeställning mot digitalisering. För att klara av de dagliga uppgifterna (nätbanker, näthandel, boka tider online, arbeta hemifrån, studera hemifrån, vara ansluten till familjen genom att använda sociala plattformar för att kommunicera), var även de som inte var så digitala tvungna att självlära att bli digitaliserad. Arbetsmarknaden är i behov av digitala yrkesverksamma och företag går framåt med att ge mer och mer digital utbildning till sina anställda.

Integrationskrav

Tillgång till medborgarskap är i allt högre grad en fråga om invandrades individuella färdigheter, och deras politiska och sociala kompetens – eller deras vilja att lära sig dem – nödvändiga för integration i en politisk gemenskap. Migranter som aktivt bidrar till ekonomisk produktivitet, särskilt högutbildade, prioriteras; och "oönskade" migranter devalveras som "den andre".

De flesta europeiska länder har sedan nittiotalet infört formaliserade integrationskrav som gäller språk, kunskap och anställningsvillkor för tillgång till inresa, permanent uppehållstillstånd, medborgarskap och i vissa fall familjeåterförening. De europeiska länderna har dock närmat sig invandrarintegration på ett helt annat sätt, och dessa skillnader har ökat under de senaste decennierna. Goodmans Civic Integration Policy Index ('CIVIX')²⁸ poängsätter omfattningen av 15 europeiska länders medborgerliga integrationspolitik på tre dimensioner (inresa, bosättning och medborgarskap): Danmark, Tyskland, Nederländerna, Storbritannien och Österrike är de fem bästa, i fallande ordning, enligt den senaste offentliga versionen av indexet (Goodman 2014, 54).

Integrationspolitiken varierar mellan staterna, men inkluderar vanligtvis en eller flera av tre typer av åtgärder: kurser, tester och kontrakt. Dessa åtgärder kan gälla före ankomst, innan de får permanent uppehållstillstånd eller innan de erhåller medborgarskap, och är obligatoriska för vissa klasser av migranter. I allmänhet är politiken för medborgerlig integration i EU:s medlemsstater avsedd för "tredjelandsmedborgare" (personer som inte är medborgare i en medlemsstat). Medborgare i medlemsländer, och ibland andra rika stater som Schweiz och USA, är undantagna. Vissa länder undantar också flyktingar.

De åtgärder som mestadels förknippas med medborgerlig integration motiveras ofta som sätt att motivera invandrare att skaffa sig vissa kapaciteter, attityder och kunskaper som gör att de kan delta på arbetsmarknaden, det civila samhället och i demokratin. Men som många studier

²⁸Goodman, Sara Wallace. 2014. *Immigration and Membership Politics in Western Europe*. Cambridge: Cambridge University Press.

visar fungerar integreringskrav också som en medborgerlig screeningmekanism för att hålla borta de (potentiella) invandrare som är svårare att integrera (Goodman, 2011 ²⁹[103 kapitel/4%5eJ5chapters.docx - _ftn3](#) ; Groenendijk, 2011; Van Oers, Ersbøll, & Kostakopoulou, 2010). Slutligen kan politiken för medborgerlig integration ha symboliska mål, t.ex. att signalera till värdbefolkningen, antingen att regeringarnas kompetens och förmåga att kontrollera landets gränser, eller deras intresse för att upprätthålla och stärka kulturell sammanhållning och nationell identitet (Goodman & Wright, 2015, s. 1891; Permoser, 2012).

Ett av de enklaste sätten att hitta ett jobb är att anställa sig själv. Nästan alla invandrarkvinnor har svårt att hitta jobb som matchar kompetens och intresse. En av formerna för att utveckla hobbyer, färdigheter, kompetenser och tjäna pengar är att skapa eget företag eller arbeta som frilansare. Beroende på migrantkvalifikationer kan det göras omedelbart eller så kan migrantkvinnor följa kurserna eller studierna för att få rätt kvalifikationer. För det första bör vuxenutbildare tillsammans diskutera intressen, tidigare erfarenheter, kvalifikationer och ytterligare steg för hur man validerar, erkänner eller skaffar nya kvalifikationer.

Exempel på kreativa företag för migrerande kvinnor i Europa

Evelina, en migrant från Litauen till Nederländerna

Evelina är en konstnär, författare, grundare av två icke-statliga organisationer, podcaster, innovatör, tränare, resenär, ingenjör och en migrantkvinna som bor i Nederländerna i över 12 år nu. 2015 grundade hon Word Up Amsterdam, en ideell organisation som främjar social integration och mångfald genom spoken word-poesi och annan kreativ konst och utbildning.

"Inspirationen kom till mig efter att jag insåg att jag hade otroligt kreativa vänner som inte kunde hitta någon scen att uppträda på engelska. Det var redan 2011, när jag startade en organisation som heter MUTE (Mutually Understood Theatrical Expression), som lockade fantastiska artister, mestadels utlänningar som bor i Amsterdam. Med tiden insåg jag att vi behövde växa och därför föddes Word Up 2015. Vårt lanseringsevenemang var på North Sea Jazz Club i Westergasfabriek i Amsterdam. Vi ville hitta ett mysigare hem, och nu är vi på CheckPoint Charlie Café i

²⁹Goodman, SW (2011). Kontrollera immigration genom språk- och landkunskapskrav. *West European Politics*, 34(2), 235–255.

Amsterdam. Vi värdesätter samarbete och långvariga relationer med ägarna och stöd som lokalen ger.

Word Up har flera huvudområden: liveevenemang med spoken word-poesi, hiphop och liknande uttryckskonster på engelska; workshops (inklusive skrivworkshops, personlig utveckling, kreativitet etc.), och podcasten som är live i nästan 2 år och nu räknar sin 3:e säsong. Podcasten är för närvarande värd av mig själv och Bill och produceras av Ennio Burluson, grundaren av Burgundy Sound Studios och våra evenemangsvärdar. Word Up arbetar också med internationellt partnerskap, driver internationella projekt, utbildningar, ungdomsutbyten etc. Vi tror starkt på samarbete, knyta an och växa tillsammans.

Vårt kärnteam av volontärer är inte stort. Men vi känner oss som en familj och det är en mycket stödjande grupp människor från alla samhällsskikt. Den största utmaningen är alltid finansieringsmöjligheter och att förverkliga idéer med de begränsade resurserna eftersom ingen av besättningsmedlemmarna får betalt. Så vi jonglerar alla med andra jobb, och det blir utmanande ibland. Naturligtvis, för närvarande med alla evenemang online, står vi inför väldigt olika utmaningar när det gäller att navigera globala pandemier och stödja vårt samhälle”.

Theodora, invandrare från Rumänien till Nederländerna

Theodora är en konstnär från Rumänien som flyttade till Nederländerna med sin holländska man. Nu har hon en egen konststudio och hon driver konstverkstäder för barn. "Jag började med konstutbildning när jag var 12 och jag följde den här bohemiska livsstilen. Jag insåg inte att när du flyttar till ett nytt land spelar alla dessa år i skolan ingen roll. Du är ingenting, du måste börja från repa. Ingen känner dig, du har inga kontakter. När jag flyttade till Nederländerna upptäckte jag ett "riktigt" liv. "Så, du är en artist! Trevlig hobby. Men vad gör du egentligen? Hur tjänar du pengar ?' Det var väldigt utmanande, för för holländarna betydde det jag var ingenting. Och det är väldigt vanligt att holländarna tror att man som konstnär ska göra saker gratis. Om man till exempel är involverad i ett projekt, projektkoordinatorn får betalt, men de förväntar sig att en konstnär ska arbeta gratis, och det är inte rättvist.

När jag kom hit förändrades allt för mig. Jag visste inte vad jag skulle göra längre. Det var konstigt. Temat jag hade för min konst i Rumänien passade inte här. Jag hade en känsla av att jag aldrig skulle kunna knyta an till människor. Under de första åren, när jag blev riktigt sårad av det nederländska folkets aggressiva attityd, insåg jag att jag också sökte efter misstag i samhället. När du upplever fördomar mot dig börjar du leta efter de dåliga sakerna i människor, och du blir också väldigt partisk och orättvis. I ungefär ett halvår hade jag det riktigt dåligt, jag hatade allt här.

Jag började känna mig som hemma när jag hittade min väg inom konsten här. Och göra något för samhället, öppna min konststudio. När jag startade mitt utbildningsprogram för barn tänkte jag: 'Varför väntade jag i flera år med att börja det? Varför var jag tvungen att kämpa med språket så länge? Jag tänkte: 'Nej, det här språket är så svårt, jag skulle aldrig lära mig det'. Nu har jag slutat kämpa. Nu har jag tid att se det vackra. Jag kämpar inte längre med att bli holländare. Jag försöker vara hemma.

Det jag ser som ett stort problem är att allmänheten inte längre ser skillnaden mellan amatör- och professionell konst, och det är det som är synd. Det finns ett sätt att skilja mellan de två, och det var anledningen till att jag startade mina workshops. Jag tror att jag som konstnär är direkt ansvarig för att utbilda allmänheten. Många konstnärer klagat nuförtiden på att allmänheten inte är utbildad, särskilt de som arbetar med konceptuell eller abstrakt konst. När någon kommer med en fråga: 'Vad är det här? Jag kan göra bättre!' Så jag började göra mina workshops för att lära barnen att förstå konst. Men det första folk antar är att jag lär barnen att arbeta med händerna, att göra några projekt med papper, eller lera, eller vad som helst... Och jag säger: 'Nej. Vi ska prata om konst. Vad är skillnaden mellan dessa två delar?' Och de är som: "Åh, är det någon skillnad?" 'Ja, det finns. Och varför?' Och så ser du läraren som vänder sig till mig som om jag är helt galen och frågar: 'Vad gör du här?' Jag har aldrig drömt om att arbeta i skolor och göra workshops för barn, eftersom jag ser mig själv som mer som en evig student än en lärare. Jag kallar mig inte lärare. Ibland tänker jag: 'Jag är inte en skådespelare längre, jag är inte en artist längre, jag är inte heller en lärare. Vad är jag?' Men det är ändå vackert att se hur folk blir inspirerade. Och jag tänker: 'Vad gör konstnären? Inspirerar människor. Så jag är fortfarande där. Jag gör fortfarande det rätta.'

Jag drömde tidigare om att stå på en stor scen och bli en stor artist, men nu tänker jag: 'Varför måste jag stå på en stor scen? Varför behöver du göra ett drama av dumma saker? Jag måste vara nöjd med det jag har. Och jag lär mig att njuta av detta. Ibland kör jag till skolan på en landsväg, jag ser gröna ängar och en blå himmel och jag tänker: "Vad vackert!"

Regina Shepetya, invandrare från Kazakstan till Sverige:

Jag är en artist med teater- och filmbakgrund. Jag jobbar även med barn och deltar väldigt ofta i att anordna olika kulturevenemang i Stockholm. Jag är en väldigt utåtriktad person med olika intressen. Efter att ha arbetat i biografbranschen i Kazakstan fick jag många vänner. Efter att ha flyttat till Stockholm började jag genast lära mig svenska och det skulle vara mitt första råd till andra migrantkvinnor. De följande åren har jag fått två barn. Att vara mamma var en utmaning. Jag blev ganska isolerad i min bubbla och till och med lite asocial. Jag var hemma med dem hela tiden. Men när mina barn blev äldre började jag leta efter lite aktiviteter för dem och det var så mitt sociala liv började. De deltog i olika kurser och jag började själv leda kreativa kurser för barngrupper.

Nyligen gjorde jag en kort stop-motion-film med barn och en mycket seriös produktion av fyra informationsfilmer för läkarstudenter för Karolinska Institutet. Jag arbetar regelbundet som examinationshandledare för olika fakulteter vid Stockholms universitet. Jag tjänar inte

mycket, men det hjälper mig att bli mer självständig och göra andra mer kreativa saker.

När jag ser tillbaka på alla mina insatser kan jag se att jag uppnått mycket: större och mindre kulturprojekt i Stockholm på lokal och internationell nivå. Just nu jobbar jag med barn på en ny filmproduktion. Mitt nätverk av vänner

utökades mycket på grund av min proaktivitet och det ger mig mycket glädje.

Darya, vitrysk migrant till Sverige

"Jag är en naturkonstnär. Jag arbetar i olika medier, som akvareller, akryl och färgpennor. Mitt varumärke heter Darya Artworks. Jag kommer ursprungligen från Minsk, Vitryssland. Jag flyttade till Sverige 2013 med min man, doktorand på den gången. Jag hade aldrig planerat att bo i Sverige, därför var mina första år här mycket utmanande. Jag fick jobb på Stadshuset i Stockholm och min uppgift var att ge guidade turer på kinesiska, engelska och ryska.

2016 blev jag mamma, och min uppfattning om världen förändrades totalt. Det var första gången på många år som jag tog upp en pensel och började måla bara för att distrahera mig från de dagliga rutinerna.

Att sitta i köket på natten och måla blommor blev en terapi och meditation för mig, och allt eftersom tiden gick lärde jag mig att kanalisera min känslomässiga och fysiska energi till mitt konstverk.

Det var många människor i min omgivning som uppmuntrade mig att gå vidare med min konst och starta ett företag. Idén i sig var väldigt lockande, men jag hade ingen aning

om var och hur jag skulle börja. Jag visste bara att jag älskade naturhistoria och botanisk konst och ville visa det för världen. Några år senare blev jag mer säker på min konst. Jag målade mycket, gick olika kurser i botaniskt måleri, läste teori och konsthistoria. Tanken på att starta ett företag verkade inte längre omöjligt och jag bestämde mig för att det var dags att utbilda mig i ämnet genom att läsa böcker, lyssna på poddar, utforska andra artisters webbplatser och portfolios. Jag var tvungen att lära mig mycket och utveckla entreprenörskap. Det fanns dagar då jag kände att jag trängde mig igenom otaliga hinder och ville ge upp.

Som tur var gjorde jag det inte, och efter flera månaders informationskonsumtion och lärande bestämde jag mig för att skapa en hemsida där jag skulle sälja tryck av mina akvarellmålningar. Jag lanserade en hemsida på egen hand, investerade mycket pengar i specialutrustning, skapade Darya Artworks-profiler på sociala medier och jobbade väldigt hårt för att marknadsföra mig själv som konstnär.

Jag jobbade mycket och det gav resultat. Jag skulle dock inte rekommendera någon att göra detsamma: ibland är det bättre att lägga ut vissa uppgifter på entreprenad och låta proffs

göra sitt jobb. Du kommer att vinna tid och energi, och du kommer definitivt att behöva det som artist. Min hemsida är nu online och jag är väldigt stolt över den.

2020 hade jag en separatutställning där jag sålde några av mina original och konsttryck. Jag ser fram emot nya utställningar. Jag tar emot konstuppdrag och samarbetar gärna med varumärken. För några månader sedan bestämde jag mig för att lära mig digital illustration för att utmana mig själv och utöka mina möjligheter. Ser fram emot det nya äventyret!

Irina Zayakina, invandrare från Ryssland till Sverige

Irina är 37 år och kommer från Ryssland. Min bakgrund är inom konst, design och historia. De senaste 15 åren har jag arbetat som fotograf och makeupartist och frisör. Jag har bott i Stockholm sedan 2018.

Här i Sverige organiserar och deltar jag i olika mode- och fotoinitiativ både som fotograf och stylist. Mitt senaste projekt var Stockholm International Fashion Fair, ett evenemang där unga modedesigners från hela världen presenterade sina kollektioner. För mina egna projekt tycker jag om att skapa kompletta bilder för mina modeller: jag väljer kläder, stilar och platser. Det viktigaste är dock att inspireras av modellen och se det vackra som kanske inte ens hon själv kan se, som det ofta händer. Att gräva fram denna skönhet är mest psykologisk hjälp som är

avgörande för mitt arbete. Det tydligaste exemplet är "reboot"-projekt för kvinnor som är nedsänkta i sina hushållssysslor eller utbrända på jobbet. Att se sig själv förvandlas till en superstjärna eller en prinsessa inspirerar till positiva förändringar och höjer självkänslan. Detsamma gäller välgörenhetsprojekt för mammor till barn med särskilda behov, de projekten hjälper dem att byta från vardagen och få kraft att fortsätta och inte ge upp.

Jag kom till Sverige under föräldraledighet och huvudprioriteringen var att ställa upp hushållet och ta hand om barnet samtidigt som jag hanterade kulturchock och skillnader i tankesätt. Därför flyttade jag alla kreativa planer och arbetsambitioner till bakgrunden. Det initiala problemet var ganska typiskt – språket.

En annan obehaglig situation var det faktum att 2 universitetsexamen inte räknades här och jag var tvungen att bekräfta mina kvalifikationer. Processen är inte över än och jag bestämmer mig fortfarande för mitt nästa steg.

Jag förväntade mig dessa svårigheter i förväg. Vad jag inte förväntade mig var att skönhetsnormerna och värderingarna är helt olika liksom attityden till fotografering och efterfrågan på det. Jämfört med var jag kommer ifrån är scenen 10 år tillbaka i tiden och

innovation är låg efterfrågan. Jag kände mig inne i filmen "Back to the Future" och jag var tvungen att anpassa mig. Jag blev också förvånad över bristen på hyresinfrastruktur för småföretag. Du måste ha din egen utrustning och studio, vilket är ganska dyrt.

Rekommendationer för invandrarkvinnor från invandrarkvinnor

- ✓ Att göra självutvärdering och känna till professionella ambitioner/förväntningar, som kan bestämmas vad man ska lära sig, vad man ska studera och vad man ska arbeta.
- ✓ Ha en passion. Se till att du verkligen vet och älskar vad du vill uppnå, se till att ditt mål är lätt att förklara för andra och aldrig ta nej för ett svar eller låt negativitet dra ner dig! (Evelina, Nederländerna)
- ✓ Omge dig med människor som stöttar dig och stärker dig och fråga alltid om råd
- ✓ Börja röra på dig! Saker kommer inte till dig av sig själva;
- ✓ Var öppen, tolerant och snäll mot alla människor du möter på din väg. Vi är alla olika;
- ✓ Var ödmjuk, försök inte förändra andra. Om du ser att du kan hjälpa, erbjud dig att hjälpa;
- ✓ Vara en bra lyssnare;
- ✓ Lär dig att uppskatta den nya kulturen och det nya landet du bor i, men kom ihåg dina rötter eftersom de alltid kommer att finnas där för dig. (Regina, Nederländerna)
- ✓ Jag skulle vilja uppmuntra alla invandrarkvinnor att följa sina drömmar. Vägen är inte alltid lätt, och du kanske inte hittar det stöd du behöver i din omgivning i början. Låt det inte stoppa dig. Hitta de människor som inspirerar dig, kommunicera med dem som stöttar dig, lyssna på dem som kritiserar dig, men lär dig hur du kan skilja konstruktiv kritik från destruktiv. Utbilda dig själv: ju mer du lär dig, desto bättre. Ta kontakt med personerna som inspirerar dig, var inte rädd för att fråga om råd. Tvinga inte dig själv att göra något som gör dig olycklig, överväg att be om hjälp. Det kommer att kosta dig pengar, men det kommer att spara din energi och tid. Var snäll mot dig själv och bli inte avskräckt om något går fel. Vi är alla människor, och vi gör misstag, och våra misstag hjälper oss att få kunskap, utvecklas och så småningom lyckas. (Darya, Sverige)
- ✓ Mitt råd till migrerande kvinnor är att börja lära sig det lokala språket så snart som möjligt, även översätta och bekräfta dina kvalifikationer. Gör dig känd så mycket du

kan, om det inte finns något arbete för tillfället, fokusera dina ansträngningar på reklam. Träffa nya människor och skapa kontakter. Ett småprat räcker långt (Irina, Sverige).

Kapitel 6

Entreprenörskap som strategin för att öka den ekonomiska och sociala effekten av invandrarkvinnor

Migrerande kvinnor bör utveckla nödvändiga färdigheter för att uppnå ekonomiskt oberoende genom anställning, ett företag eller ett socialt initiativ.

Några egenskaper hos kvinnogrundade initiativ:

- Många företag som grundats av kvinnor är sociala företag
- Som kvinna måste du stå för dina rättigheter för att kunna verka och konkurrera inom näringslivet
- Att dela resurser och mentorskap är vanligt bland framgångsrika kvinnliga entreprenörer eftersom de av erfarenhet vet hur svårt det är att nå sina mål.

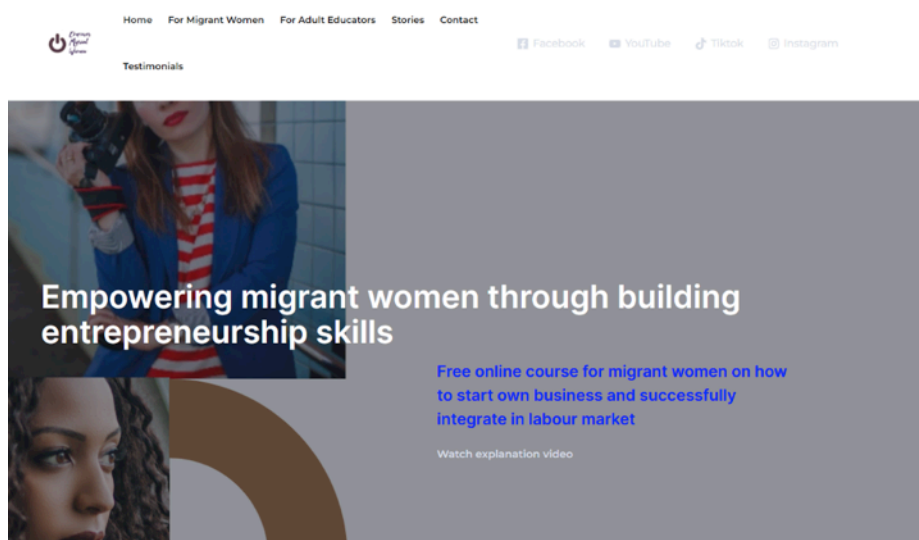
Efter decenniet av intensiv migration till EU intensifierades situationen efter den ryska invasionen av Ukraina i februari 2022. Tusentals kvinnor med eller utan barn har flytt från Ukraina och fått ett tillfälligt uppehållstillstånd enligt EU:s direktiv om tillfälligt skydd. En ny massiv våg av invandrarkvinnor, ofta högt kvalificerade och välutbildade, befann sig i behov av stöd, integration och sysselsättning i de europeiska staterna. Tillståndet ger rätt att arbeta, men det är inte lätt att finansiera anställningar utan kunskap om lagstiftning, regler och krav, sociala koder och språk. De flesta av dem är villiga att komma in på arbetsmarknaden omedelbart för att försörja sig själva och/eller sin familj i hemlandet omedelbart och omöjligheten att göra det medför frustration och bestörtning. Och det är just här vuxenpedagogernas hjälp behövs som mest för tillfället.

Migrerande kvinnor behöver alltid uppmuntran och stöd för att bygga upp självförtroende. Men vuxenutbildare och praktiker kan inte alltid förstå invandrarkvinnors behov och möjligheter eftersom de saknar praktisk kunskap och deras tillvägagångssätt är ofta

universellt, inte individuellt. Medvetenhet bland vuxenutbildare som arbetar med migranter om migrantkvinnors särskilda utmaningar och nackdelar betonas sällan.

Diplomatisk uppmuntran och lagstiftningsvägledning samt stöd från mer erfarna mentorer kan leda till nya, kreativa och effektiva lösningar. Ett flexibelt system för att bli och vara egenföretagare kan leda till en snabb integration på arbetsmarknaden för många yrken eller, om inte yrken, den tillämpning av färdigheter som kvinnorna redan besitter (undervisning, psykologisk hjälp, callcentertjänster, fysiskt arbete eller utbildningsinsatser för barn, musik och teckningskurser för att nämna några).

Den utvecklade gratis onlinekursen (<https://womenbusiness.eu>) för migrerande kvinnor om

hur man startar eget företag och framgångsrikt integrerar sig på arbetsmarknaden med universella exempel från Italien, Nederländerna och Sverige, är ett

viktigt verktyg för att ta sig in i en entreprenöriell karriär oavsett bakgrund, utbildning eller initial kompetens.

Vidare måste vuxenpedagogerna också utrusta sig med uppdaterad kunskap och förhållningssätt till nya utmaningar, kunna noggrant och snabbt vägleda de nyanlända migranterna samtidigt som de fortfarande har entusiasmen, energin och optimismen.

För att förstå framgångsfaktorerna för invandrarkvinnor som antingen utövar yrkeskarriärer eller leder ett företag, låt oss därför först titta på de framgångshistorier som kvinnorna bestämde sig för att dela med andra.

Exempel på framgångsrika företag grundade av migrantkvinnor som gynnar samhället och hjälper andra (migrant)kvinnor

Nour, syrisk flykting i Sverige:

Jag heter Nour och det betyder "ljus" på arabiska. Jag är mamma till 3 underbara barn, stark fru, lärare, volontär och ordförande i föreningen och heltidsstudent.

Jag studerade engelsk litteratur vid universitetet i Damaskus och arbetade som lärare. I

augusti 2014 kom jag till Sverige och påbörjade en språkresa i mitt nya land. Strax efter en vecka i Sverige åkte jag till kommunen och erbjöd min hjälp som volontär. Jag jobbade som volontär med en kvinnlig grupp som träffades på lördagar på ett asylboende. Jag fick också många svenska vänner, men pratade bara engelska med dem då. Året därpå gick jag i skolan och tränade mitt nya språk genom att skriva brev på svenska till mina nya vänner. Några månaders hårt arbete bestående av att läsa böcker, plugga grammatik, gå på språkkaféer, bjuda svenska vänner på middag,

besöka alla i området där jag bodde, prata med folk i väntan på hissen, gav resultat: sommaren 2015 fick jag en betyg i svenska som andraspråk (mitt första betyg i Sverige).

Parallellt med mina studier fortsatte jag med volontär- och tolkarbete, då det är viktigt för mig att hjälpa och dela med mig av mina erfarenheter till andra. En nyckel till det i ett nytt land är att lära sig sitt språk. Genom extraarbete som barnskötare för två svenskspråkiga familjer, praktik i skolan som lärarassistent (med syfte dels att träna svenska och dels förstå hur den svenska skolan fungerar), ett vikariat som lärartjänst (med ansvar för en

svenskklass).), fick jag ett jobberbjudande av rektor på Språkcentrum för att bli studiehandledare och modersmåls lärare.

Till slut lyckades jag hitta hit i Sverige med bostad, språk, vänner och det var därför jag ville hjälpa andra att lyckas. Jag strävade efter att göra något meningsfullt och därför grundade jag i mitten av 2017 en ideell förening 'Tillsammans är vi starka' som syftar till att hjälpa nyanlända att lära sig svenska språket snabbare, få nödvändig hjälp och stöd i sitt nya land, hjälpa människor att hitta jobb och rätt utbildning, motivera dem att bli mer aktiva och ta initiativ. I juli 2017 fick jag ett mejl från en chef för Ungdomsstiftelsen Fryshuset som erbjöd mig en tjänst som lärare i "Svenska för utlänningar".

2018 har jag fått en fast anställning. Det gav mig möjlighet att utveckla mina språkkunskaper och avancera i min svenska för att söka en påbyggnadsutbildning för att legitimera min utländska utbildning och lärarexamen. Jag har en termin kvar för att bli legitimerad lärare i Sverige. Jag är också väldigt intresserad av samhällsfrågor och därför läste jag 60 hp statsvetenskap. Det var första steget på vägen till behärskning av studier i språk och kultur.

De senaste åren har många flyttat hit på grund av krig och oroligheter i sina hemländer. En del av dem vill fortsätta sitt sätt att leva, en del vill fortsätta arbeta eller studera, men generellt sett har alla ett gemensamt mål – de vill känna sig trygga, integreras väl och kunna bidra till sitt nya samhälle. Utmaningen att lyckas med dessa är först och främst – kommunikation och att bygga broar till sitt nya samhälle och samhälle.

Vi etablerade föreningen för att det är svårt att hitta rätt i ett nytt land innan man behärskar dess språk. Då det är en utmaning att inte bara vara ny, utan också att inte vara bekant med landets normer och värderingar, samtidigt som det förväntas att man följer dem. Det är också svårt att veta vilket sätt som är mest effektivt. Föreningens mål är därför att hjälpa de nyanlända att förstå hur olika system fungerar och vilka myndigheter man kan vända sig till. Det ger en känsla av trygghet och förståelse för att de har förmågan att kontrollera sina egna liv och välja sin egen väg. Genom olika aktiviteter bidrar föreningen till framgångsrik integration och inkludering då man endast genom att ta en aktiv roll kan hitta lösningarna.

Det är dock inte lätt att vara kvinna med invandrarbakgrund, mamma, en ambitiös person med höga mål och ansvar för andra människor. En vilja att bidra till samhällsutvecklingen

var mitt viktigaste mål. Det var inte svårt att lära sig språket, få jobb och känna samhället och det var inte svårt för mig att visa mina bekanta och vänner hur jag bidrog till integrationen och samhället i stort. Dessutom tycker alla att jag är en smart tjej. Det var dock ganska svårt att få något stöd från någon som kunde vägleda mig genom ett enklare sätt att nå mina mål och ambitioner. Jag har jobbat som volontär sedan jag kom till Sverige eftersom jag brinner väldigt för det. Men det var svårt för mig att hitta ett jobb inom det här området för att jobba med det jag var intresserad av. Även om jag har en lärarbakgrund vill jag jobba som integrationsansvarig eller samordnare eftersom jag har stor erfarenhet av det.

Sverige är verkligen en plats för möjligheter, ett öppet och demokratiskt land som också innebär ett ansvar. Varje individ bär ansvar för sin egen integration och utveckling. På samma sätt måste kvinnor-nykomlingar hitta effektiva verktyg och drivkraft inom sig och tro på det. Vägen är inte spikrak, men allt blir lättare efter att ha tagit första steget. Då kan du se framåt och se att idag är bättre än igår.

Rut Fasil, invandrare från Eritrea till Italien

”Jag kom till Italien i november 1983 från Eritrea och jag gick med mina föräldrar som hade arbetat i Rom sedan 1979. Integreringsprocessen var inte svår. Jag deltog till en början i en italiensk språkkurs på 5 timmar om dagen 5 dagar i veckan i ungefär två månader. Sedan började jag gå i skolan tills jag tog examen som revisor 1989. Jag arbetade som trainee på en revisionsbyrå. Sedan 1991 har jag arbetat som arbetskonsult revisor både som anställd och som extern konsult. Sedan 2000 har jag öppnat mitt eget företag - professionell rådgivning om invandring och social integration av migranter.

Detta var en passion mer än ett företag, för personligt intresse. Jag har lagt märke till svårigheten för utlänningar och även för min familj att försöka orientera sig i alla formaliteter som ska uppfyllas för att stanna kvar i Italien på ett lagligt sätt. Svårigheten att förstå lagstifningen, det oändliga antalet dokument som ska presenteras vid varje förnyelse och lättheten att bli illegal för utlänningar övertygade mig att arbeta inom detta område”.

Kateryna Kovalova, ukrainsk migrant till Sverige:

'Jag har en magisterexamen i lingvistik med inriktning som tolk/översättare, språkpar engelska-ukrainska, spanska-ukrainska. Jag har jobbat med språk i hela mitt liv och 2012 flyttade jag till Sverige. Jag pratade inte svenska när jag flyttade dit; därför började jag min resa i det nya landet med en språkkurs och flera års studier efter det. Idag är jag legitimerad samhällstjänsttolk i ukrainska, utbildad tolk i engelska och ryska samt språklärare för andra tolkar. Jag hittade min nisch och bytte från att vara anställd till att äga ett företag i samma bransch.

Sedan 2017 driver jag ett eget företag som successivt utvecklats till en aktiebolagstyp. Det erbjuder tolkning, översättning och undervisning för privatkunder och statliga myndigheter i Sverige.

Ett av de största problemen jag stötte på i Sverige var dålig kompetens hos personer som tillhandahåller någon form av konsultation. Du skulle så småningom få svar på din fråga, men förvänta dig inte att det ska ske snabbt. Först när jag till exempel gick till Arbetsförmedlingen i Växjö

strax efter ankomsten fick jag veta att det inte finns tolkar i Sverige och att ingen använder sig av samhällstjänsttolkar. Goda kunskaper i svenska är ett måste om du driver ett företag i Sverige eftersom du förväntas förstå de viktigaste lagar, lagar, brev, telefonsamtal på svenska. Den informationen var felaktig.

För det andra erbjuder Skatteverket användbara workshops för företagare, men de är också på svenska. Jag startade mitt företag för att få arbetstillstånd i Sverige och enligt mig är kraven från Migrationsverket ganska höga. Dessutom finns allmän information om startups tillgänglig i open access, men att söka information relaterad till just din verksamhet är ofta svårt och tidskrävande. Det tar oerhört mycket tid.

Som tur är har jag inte upplevt diskriminering som vit kvinna från Östeuropa. Lönen är inte könsbaserad i min bransch. Ändå märkte jag att mottagandet är olika beroende på vilket språk man talar. Du får ett bättre mottagande om du pratar bra svenska; mindre respekt om du talar engelska, men du är från EU, USA; ingen respekt om du pratar engelska och du är från Afrika.

Min erfarenhet av att driva företag i Sverige är positiv, men det finns alltid ett pris att betala för att lyckas. Ditt företag blir en del av dig som kräver all din tid, ansträngningar, uppmärksamhet och idéer samt ständig professionell utveckling. Den följer dig i huvudet till köket när du diskar, till vardagsrummet när du ammar, till din bil när du kör. Samtidigt är det givande att se det växa och utvecklas, uppleva nya möjligheter, träffa intressanta människor och förhoppningsvis förändra någons liv genom att göra det man älskar.

Varför rekommenderar jag att bli företagare? Du kan göra din kompetens eller hobby till ditt drömjobb, arbeta på dina egna förutsättningar och flexibelt tidsschema och vara din egen chef. Varje resa eller idé börjar med det första steget, men kom ihåg att korrekt förberedelse, professionalism och flit är nyckeln till framgång.'

Anna Katz, invandrare till Nederländerna från Ryssland

Jag hade en entreprenörserfarenhet i Ryssland, men jag kunde inte direkt använda mina kunskaper här. Jag var tvungen att lära mig och utvecklas professionellt och hitta något som

jag verkligen älskar. Som psykolog har jag alltid varit fascinerad av livets fyra delar: människor, fysisk rörelse, livshändelser och personlig utveckling. I Ryssland arbetade jag som rekryterare, marknadsförare, affärstränare och företagsutvecklingskonsult. Jag hade många olika intressen och ett stort kontaktnät.

Att flytta till Nederländerna var inte lätt. Det tog mig

mycket tid, kraft och humor att hitta nya möjligheter och att träffa nya människor som jag kan ge mig ut på en professionell utvecklingsresa. Jag är fascinerad av mänskliga känslor, känslor och hur de är relaterade till vår kropp och fysiska rörelser. Jag började gå på en lokal idrottsskola, först som kund, och sedan utvecklade jag mitt eget träningsprogram (Body & Mind). Jag arbetar med mina klienter och hjälper dem att bygga upp sitt fysiska självförtroende genom rörelser och att kunna uttrycka sig i rörelser. Jag ger nu yogalektioner via Zoom. Jag är glad att jag kan hjälpa människor som har mycket stress nu, under lockdownen.

Under mitt liv här var jag involverad i många olika affärsprojekt. Vid något tillfälle arbetade jag med de holländska återintegreringsprojekten, och hjälpte människor att hitta sin plats i samhället eller att återvända till en aktiv social och arbetsmiljö. Nu är jag delägare i Smart Trips, ett företag som anordnar innovationsresor och evenemang i Nederländerna.

Många dörrar är stängda för migrerande kvinnor, särskilt om de kom till landet som vuxna och inte gick i skolan här. Utbildning ger dig certifiering och ett professionellt nätverk. För oss som saknar detta nätverk är det svårt att hitta jobb. Så entreprenörskap blir den mest bekväma och lovande vägen. Men det finns naturligtvis ingen garanti för framgång.

När jag arbetade med återintegreringsprojektet fick jag en chans att förstå livet för många invandrare från olika bakgrunder. Jag insåg varför det är så svårt för dem att börja arbeta efter en lång period av bidragsberoende. Att vara beroende av det sociala välfärdssystemet är som ett drogberoende. Och systemet i sig stöder detta beroende. I slutändan tappar människor motivationen för arbete och självutveckling. Försök undvika det. Förstå dina gåvor, hitta ditt kall, följ din passion.

Det finns mycket glädje i att driva eget företag. Du har frihet att göra saker som är viktiga för dig, de saker du tror på. Det finns enorma möjligheter till självförverkligande och framgång. Men det finns förstås också nackdelar. Den största är bristen på social trygghet och att vara utanför en företagskultur. Jag saknar till exempel vanliga lunchsamtal och middagar med kollegor.

Att starta ett företag på egen hand är svårt. Det finns två typer av stöd till att börja med. Den första typen är rent teknisk information som du kan hitta var som helst. Du kan också lägga

ut de aktiviteter du inte gillar eller inte vet hur du ska göra, som redovisning eller att göra en hemsida. Men det som är viktigare, särskilt för kvinnor, är socialt och psykologiskt stöd. Män styrde den här världen under en lång tid. Det är därför vi bedömer oss själva mer kritiskt och har mer självtvivel än män. Många kvinnor lider av bedragares syndrom och tror att deras framgång bara är tur, medan deras misslyckande är deras eget fel.

Dessutom har kvinnor olika prioriteringar i livet: framgång för oss innebär ofta att må bra, att inte ha mer pengar. Vår värld är maskulin, det är världen där känslor och känslor är undervärderade. Men känslor är inte mindre viktiga än pengar. Och de måste vara en del av definitionen av framgång. För mig betyder framgångsrik affär att jag gör det jag älskar, jag trivs med det och får betalt för att göra det. Det är det som är viktigt i affärer, och det stärker ditt självförtroende.

Stanislava Delinova, kom från Bulgarien till Nederländerna

Stanislava kom till Nederländerna för åtta år sedan från Bulgarien. Hon är en ensamstående mamma som driver två framgångsrika företag och tar hand om sin dotter med ett allvarligt kroniskt tillstånd.

"När jag kom hit var det lättare att starta eget än att få jobb. Och det enklaste var att städa. Jag kunde engelska, och jag fick direkt många kunder. I början behövde jag extern hjälp med redovisningen. , men jag gör det nu själv. När jag började jobbade jag 60 timmar per vecka. Det är bara möjligt om du har ett eget företag. Som anställd kan du inte arbeta mer än 40 timmar. Men det här är i min natur, jag jobbar alltid hårt.

"Nederländerna är ett riktigt bra ställe för att starta eget företag. Du kan få råd om skatter och din affärsplan från lokala myndigheter och från handelskammaren.

Naturligtvis måste du veta exakt vad du vill göra. Och där är också nackdelar för småföretagare. Du måste ta hand om alla försäkringar och har du färre kunder sjunker din inkomst.

"Det svåraste här är att etablera sociala kontakter. Det jag saknar här är det sociala livet. Under många år har jag inte fått några vänner här. I Bulgarien var alla mina vänner antingen från skolan, eller från universitetet, eller från mitt arbete. Hur kan jag få en holländsk vän? Jag har olika erfarenheter, olika problem, olika intressen. Jag känner mig lite ensam här.

"Vad jag vill säga till migrerande kvinnor: var inte rädda för att starta eget. Det är lätt! Men var realistisk i dina förväntningar. Vissa människor väntar på ett perfekt jobbtillfälle. När jag kom hit insåg jag att jag kan inte ha samma jobb här som i mitt eget land. I Bulgarien arbetade jag för justitiedepartementet. Här började jag arbeta med städning, sedan flyttade jag till transport och logistik och jag planerar inte att utöka min verksamhet. Mitt råd är: vänta inte på en perfekt match, hoppa på alla möjligheter du kan se. Tänk inte: "Nej, jag kan inte göra det, jag är ingen expert".

Olga Diakov, invandrare från Moldavien till Sverige

2017 flyttade jag till Sverige från Moldavien i ganska mogen ålder. Innan jag flyttade kände jag inte till särdragen med att komma in på arbetsmarknaden, utbildningen och andra integrationssfärer i det svenska samhället. I den meningen spelar nätverkande en viktig roll och det gäller livets alla sfärer: lära sig språk, få jobb, delta i professionella evenemang, deltagande i integrationsprogram, etc.

Den första fasen efter flytten till Sverige var inte lätt. Till en början var jag säker på att jag med min mångåriga bakgrund inom marknadsföring, kommunikation, journalistik och copywriting skulle

kunna hitta ett jobb direkt och integrera mig ganska snabbt. Det blev dock lite annorlunda. Tillsammans med ett aktivt jobbsökande började jag studera svenska. Jag nådde en av språkkursens högsta nivåer efter två år. Samtidigt började jag också delta i integrations- och mentorskapsprogram för yrkesverksamma med utländsk bakgrund som gav mig en utmärkt kunskap om hur den svenska arbetsmarknaden fungerar, hur man "säljer" sig själv ordentligt med ett bra CV, personliga brev och en bra LinkedIn-profil. Det gav mig också en utmärkt möjlighet att bygga ett bra nätverk av professionella kontakter och att få en bättre förståelse för yrkeslivet i Sverige.

Tack vare mina breda intressen, erfarenheter och kunskaper inom området professionell integration lyckades jag bli expert på ett av de svenska programmen som fokuserade på rysktalande kvinnor med yrkesbakgrund. Som expert delade jag med mig av mina erfarenheter kring hur man skriver rätt CV eller personliga brev enligt svenska krav, hur man beter sig på anställningsintervjuer och hur man bedriver affärskommunikation. Tack vare det programmet såg jag hur stor potential Sverige kan få från utländska specialister!

Ett annat område av mitt intresse var att skapa ett eget projekt inom en ideell organisation, en plattform inom kultur- och konstområdet. Eftersom jag har erfarenhet av att genomföra kulturprojekt som grundare och chefredaktör för en konsttidning, var jag glad över att hitta likasinnade och vi började arbeta på ett nytt projekt tillsammans. Vi har många idéer om hur man skapar en kulturell/konstplattform för talanger (särskilt invandrare) som vill presentera sig själva och som behöver stöd, samt för människor som älskar konst. Det här projektet är ett ypperligt tillfälle att driva kultur- och konstevenemang, workshops, festivaler, kurser etc, göra det du älskar och samtidigt hjälpa andra att uttrycka sig. Vi kommer att ta speciella kurser och program för effektiv ledning av ideella organisationer. Detta är ett intressant område för att ta fram flera initiativ inom området kultur och konst.

Just nu håller jag på att helt ändra min karriärriktning från kommunikation till IT. Mitt mål är att kunna skapa digitala produkter (hemsidor och appar) för att implementera vårt ideella organisationsteams idéer.

Jag skulle rekommendera alla som vill starta ett företag eller ett projekt i Sverige att först och främst skapa en tydlig handlingsplan och en tydlig vision om vad du vill göra och vad du vill uppnå. Det gör att du kan gå i rätt riktning och få den nödvändiga informationen som är

viktig i varje skede av projektet. Samtidigt rekommenderar jag att ständigt skaffa nya färdigheter, inklusive de digitala, att vara involverad i samhället av människor som gör samma verksamhet samt att hitta en mentor – en person som kommer att vägleda eller dela med sig av sina personliga erfarenhet.

Och självklart är det viktigaste att följa din dröm, vara självsäker och inte vara rädd för att göra misstag och möta svårigheter!

Framgångsfaktorer för invandrarkvinnor som leder eget företag

Efter att ha studerat exemplen ovan, som tillhandahålls av vanliga invandrarkvinnor som gör extraordinära saker, vare sig det är på lokal, nationell eller internationell nivå, kan man sammanfatta

framgångsfaktorer som leder dem till framgång:

- Förmåga att lära och anpassa sig
- Förtroende,
- Modighet,
- Uthållighet,
- Fantasi och kreativitet,
- Social och kommunikationsförmåga,
- Fokus,
- Nödvändighet,
- Positivt tänkande,
- Proaktivitet,
- Mental styrka,
- Vänner och familj stöd,
- Initialt stöd i form av ekonomiska eller mänskliga resurser
- Mentorskap och coaching.

De skiljer sig från de klassiska framgångsfaktorerna (en bra affärsplan, innovation, marknadsföring, varumärke, finansiering etc.) som vi övervägde och gav exempel på videolektioner från onlinekursen, men de kan lägga en solid grund för alla initiativ eller ett företag.

Migrerande kvinnor har unika idéer, men behöver definitivt grunden och formen för hur man eventuellt kan omsätta dem i praktiken och implementera dem på bästa sätt i sina nya hemländer. Ett exempel på det kan vara att hitta en plats/lokal, få en praktikplats, sätta annonser i lokala medier, övervinna språkliga och sociala barriärer, hitta nödvändiga kontakter och information om juridiska frågor.

Mentorer och vuxenutbildare kan integrera övningarna/exemplen och framgångsberättelserna i sina kurser, initiera och genomföra möten med lokala kvinnliga entreprenörer, underlätta mentorskap och matchning utifrån invandrarkvinnornas deklarerade behov.

Kapitel 7

Migration och integration. Att ta itu med mål för hållbar utveckling tillsammans med invandrarkvinnor i Europa.

För att ta Sverige som exempel kan man enligt forskarna se att sysselsättningen är särskilt låg bland familje- och flyktinginvandrare. Medan utrikesfödda européer har klarat sig ganska bra på arbetsmarknaden, hade mindre än 60 procent av männen och 50 procent av kvinnorna från Afrika och Asien fått arbete under 2012. Bara bland de födda i Afrika och Asien som hade spenderat cirka 20 eller fler år i Sverige var mer än 70 procent sysselsatta. Det är dock värt att notera att de arbetslösa bland utrikes födda som invandrat till Sverige av arbetsmarknadsskäl nådde över 90 procent de senaste åren. Detta gäller även arbetskraftsinvandrare från länder utanför Europa.³⁰

Att anställa och försörja sin familj är en ambition och ett ofta förekommande mål för många invandrarkvinnor eftersom de i nya länder ofta antingen saknar familjestöd eller upplever att ett ekonomiskt oberoende kan leda till en befrielse även på social nivå.

Om vi talar om målen för hållbar utveckling kan vi se att invandrarkvinnor faktiskt har en unik position för att bidra till hållbar utveckling i EU. Om man till exempel tänker på den cirkulära ekonomin, vet kvinnor från utvecklingsländerna hur man återvinner, återanvänder och reparerar produkter och material på grund av nödvändighet, inte på grund av en ny trend. De kan hjälpa till att etablera nya mer hållbara initiativ och företag. Men migrantkvinnorna

³⁰ Integration av invandrare på den svenska arbetsmarknaden <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:772778/FULLTEXT01.pdf>

skulle definitivt behöva vägledning, stöd, resurser och juridisk hjälp för att omsätta sina idéer i praktiken och därefter till ett företag.

FN:s "Planet 50-50 by 2030: Step It Up for Gender Equality" främjar en djärv vision för att säkerställa att jämställdhet, kvinnors egenmakt och kvinnors mänskliga rättigheter kommer att antas 2030-agendan för hållbar utveckling. Sustainable Development Goals (SDGs), betonar kvinnors/flickors rättigheter och uppmärksammar framgångsrik implementering av faktorer.

Jämställdhet och egenmakt är inte bara viktiga mål i sig, utan de kan lägga till en cyklisk komponent till dagens utveckling av invandrarkvinnor.

Att stödja migration är bra affärsmässigt

När man väl vadar igenom de myter och missuppfattningar som har skildrat migration så negativt de senaste åren, finns det tydliga bevis för att migration faktiskt främjar ekonomisk tillväxt.

Europa blir äldre och äldre. På grund av nedgången i födelsetalen efter efterkrigstidens högkonjunktur har de nya generationerna sedan 1980-talet blivit allt mindre många och dessutom kommer de ut på arbetsmarknaden senare och senare på grund av ökad tillgång till högre utbildning. Å andra sidan, tack vare enorma framsteg inom vården, har den förväntade livslängden ökat häpnadsväckande. Under de senaste decennierna har befolkningens struktur förändrats dramatiskt: å ena sidan har andelen äldre ökat markant, å andra sidan har personer i arbetsför ålder och arbetskraften i allmänhet (som inte inkluderar ungdomar som fortfarande studerar) krympt, trots en ökande aktivitetsgrad för kvinnor. Nuförtiden i Europeiska unionen har försörjningskvoten för äldre (människor som är 65 år eller äldre jämfört med de i åldern 15-64) nått nästan 28 % och förväntas stiga till 55 % år 2050 om det inte skulle bli någon immigration från utlandet. För att klara av åldrandet (och nedgången) av deras befolkningar behöver europeiska länder på sikt också ta emot ett stort antal unga arbetstagare från utlandet.

I den nedre delen av kompetensspektrat fyller de kritiska luckor på arbetsmarknaden, till exempel som sjuksköterskor och hemvård. I sina hemländer lyfter pengarna tillbaka hela samhällen ur fattigdom och kan bidra avsevärt till nationell BNP och valutareserver, vilket bekräftas av de nya hållbara utvecklingsmålen.

Intersektionalitet

För att fullt ut förstå de specifika fördelar och nackdelar som invandrarkvinnor upplever måste vi överväga hur olika personliga faktorer samverkar med varandra, snarare än att tänka på dessa faktorer oberoende av varandra.

Det är uppenbart att många av utmaningarna för utveckling påverkar och påverkas av migrantkvinnors erfarenheter och oro. Vi kommer bara att kunna eliminera våld och diskriminering, öka ekonomiska och utbildningsmässiga möjligheter och uppnå övergripande jämställdhet, inklusive jämställdhet, genom att fullt ut inkludera invandrarkvinnor i utvecklingsekvationen.

Sätt att underlätta migreringsprocessen

Arbetet hos de institutioner som är involverade i migrationsprocesser baseras på nationell lagstiftning eller EU-lagstiftning och är ofta långsamma med att anpassa sig och reagera på de utmaningar som orsakas av snabba händelser, i synnerhet migrationsdynamiken. Man måste dock ta hänsyn till att det är nödvändigt att ändra en långsiktig strategi. Följande är några av de förändringar som kommer att göras inom den närmaste framtiden på både internationell eller nationell nivå.

1. Skapa fler lagliga vägar för migration

För att göra det enklare och snabbare att ansöka om arbetstillstånd. Om migranter inte behövs, skulle arbetsgivarna inte anställa migranter på oregelbunden basis. Dessutom kommer de inte att utnyttjas och missbrukas på grund av olaglig status.

2. Migrationens positiva karaktär

Migrationen har varit historiskt positiv. Migranter kommer med nya idéer och hög motivation. De bidrar till ekonomin i sina värdländer och ännu mer till ekonomin i sina ursprungsländer genom att skicka pengar till sina familjer. De tar inte andras jobb; de skapar ofta sysselsättning och tar lågavlönade jobb som lokalbefolkningen inte tycker är attraktiva. De överför pengar hem för att ställa mat på bordet, för utbildning av sina barn, för de sjuka och för de äldre.

Vi behöver bättre system för att hantera migration så att människor migrerar under säkrare och bättre förhållanden och därigenom låter dem bidra optimalt till utvecklingen av de samhällen där de hör hemma.

3. Ta bort stereotyperna

Det finns inga bevis som visar att migranter har fler kriminella tendenser eller register än medborgare. Det är oftast tvärtom. Det finns inga bevis för att migranter tar in sjukdomar. Dessa uppfattningar måste ändras. Ja, det kommer att ta tid och kommer att vara en lång process. Men det måste göras och är inte svårare än att flyga till månen. Vi kan se kostnaden för anpassnings- och integrationsprocessen som ett långsiktigt investeringsprojekt med hög intäkter.

Länder som inte har varit traditionella resmål för migranter tidigare måste lära sig att hantera en extremt växande ekonomisk, social, religiös och etnisk mångfald. Människor som inte ser ut eller talar som vi gör, kommer att ansluta sig till våra samhällen på det här eller andra sättet. Vi kan dela ömsesidiga värderingar och skapa nya initiativ tillsammans, men till att börja med måste vi lära oss att välkomna och integrera andra människor i våra samhällen.

Integration och integration av invandrarkvinnor

I varje land är olika statliga tjänster och myndigheter ansvariga för integration av migranter, inklusive kommuner, migrationsverket, socialtjänsten, arbetsförmedlingen, vuxenskolor och andra institutioner.

Integrationspolicyerna utvecklas, implementeras, analyseras och revideras regelbundet. Det som förblir konstant är bristen på individuellt förhållningssätt, mer flexibelt mottagande och inkludering när det gäller kultur, språk och arbetsmarknadsintegration. Nyanlända personer med uppehållstillstånd eller flyktingstatus har rätt till olika förmåner och inskrivning till olika program, inklusive språkkurser och yrkeskurser.

När det gäller invandrarkvinnor är deras integrationssituation fortfarande mer problematisk och ligger långt efter. Orsakerna till det är bland annat en traditionell roll som kvinnor spelar i hushållen, tar hand om barn och avstår från snabb utbildning eller sysselsättning även om slumpen uppstår. Det leder till en längre integration och isolering från den sociala sfären i ett nytt hemland. Det finns därför ett mer akut behov av specialiserade kurser som riktar sig specifikt till kvinnor som anpassar sig till deras sociala, språkliga och utbildningsmässiga bakgrund. Vuxna arbetare som talar sina modersmål och har kunskap om andra kulturer skulle vara till särskild hjälp och efterfrågan. Och varför inte involvera invandrarkvinnor med längre erfarenhet av att bo i ett nytt land i sådana initiativ för att fördubbla förmånerna?

Referenser

- Alberta Giorgi , « The Cultural Construction of Migrant Women in the Italian Press », *e-cadernos CES* [Online], 16 | 2012, posto online no dia 01 junho 2012, consultado o 01 agosto 2022. URL: <http://journals.openedition.org/eces/1026>; DOI: <https://doi.org/10.4000/eces.1026>
- Andrew R. Morrison, Maurice Schiff och Mirja Sjöblom, *The International Migration of Women* (2007).
- Berry, JW (1997). Immigration, akkulturation och anpassning. *Applied Psychology: An International Review*, 46, 5–34.
- Bonizzoni, Paola (2009), "Living Together Again: Families Surviving Italian Immigration Policies," *International Review of Sociology - Revue Internationale de Sociologie*, 19(1), 83-101.
- Bonizzoni, Paola (2011), "Civic Stratification and Stratified Reproduction: The Experience of Latino Families in Milano," i Albert Kraler; Eleonore Kofman; Martin Kholi; Camille Schmoll (red.), *Gender, Generations and the Family in International Migration*. Amsterdam: IMISCOE, Amsterdam University Press, 311-333.
- Bonizzoni, Paola (2013), "Odokumenterade hemarbetare i Italien: överlevande och regulariseringsstrategier", i Anna Triandafyllidou (red.), *Irregular Migrant Domestic Workers in Europe: Who Cares?*. Aldershot: Ashgate, 135-160.
- Bonjour, Saskia och Jan Willem Duyvendak. 2018. "The "Migranten with Poor Prospects": Racialized Intersections of Class and Culture in Dutch Civic Integration Debates. *Etniska och rasvetenskapliga studier* 41 (5): 882–900.
- B orevi K, Jensen KK, Mouritsen P. Den medborgerliga vändningen av invandrarintegrationspolitiken i de skandinaviska välfärdsstaterna. *Comp Migr Stud*. 2017;5(1):9. doi: 10.1186/s40878-017-0052-4. Epub 2017 20 mars. PMID: 28386533; PMCID: PMC5359368.
- Brennans bok från 1997 "At Home in the World: Cosmopolitanism Now"
- Buitelaar, M. (2006). "Jag är den ultimata utmaningen". *Berättelser om intersektionalitet i livsberättelsen om en välkänd dotter till marockanska migrantarbetare i Nederländerna*. *European Journal of Women's Studies*, 13(3), 259–276.
- Campani, Giovanna (2001), "Migrants and Media: the Italian Case," i Nancy Wood; Russel King (red.), *Media and Migration. Konstruktioner av rörlighet och skillnad*. London och New York: Routledge, 38-52.
- Chiara Saraceno, "Quei bisogni ignorati", *La Repubblica*, 2009-07-07.
- de Waal, TM (2017). *Villkorlig tillhörighet: En rättsfilosofisk utredning om integrationskrav för invandrare i Europa*.
- Donato, KM, Gabaccia, D., Holdaway, J., Manalansan, M., & Pessar, PR (2006). Ett glas halvfullt? *Genus i migrationsstudier*. *International Migration Review*, 40(1), 3–26.
- Eisenstein, H., *Feminism Seduced: How Global Elites Use Women's Labour and Ideas to Exploit the World* (2009)
- Eleonore Kofman et al., red., *Gender and International Migration in Europe: Employment, Welfare and Politics* (2000).

- Essed, P. och Trienekens, S. 2008. "Vem vill känna sig vit?": ras, holländsk kultur och omtvistade identiteter', *Ethnic and Racial Studies* 31, 1: 52–72.
- Farris, Sara R. 2012. "Femonationalism and the "Regular" Army of Labour Called Migrant Women." *Nutidens historia* 2 (2): 184–199.
- Farris, Sara R. 2017. *In the Name of Women's Rights: The Rise of Femonationalism*. Durham: Duke University Press.
- Goodman, SW (2011). Kontrollera immigration genom språk- och landkunskapskrav. *West European Politics*, 34(2), 235–255.
- Goodman, Sara Wallace. 2014. *Immigration and Membership Politics in Western Europe*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Helma Lutz, "The Limits of European-ness: Immigrant Women in Fortress Europe," *Feminist Review* nr. 57, höst (1997): 96.
- Hester Eisenstein, *Feminism Seduced: How Global Elites Use Women's Labour and Ideas to Exploit the World* (2009)
- Hurenkamp, Menno, Evelien Tonkens och Jan Willem Duyvendak. 2011. "Medborgarskap i Nederländerna: lokalt producerat, nationellt ifrågasatt." *Medborgarskapsstudier* 15(2): 205–25
- Integration av invandrare på den svenska arbetsmarknaden <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:772778/FULLTEXT01.pdf>
- Joppke, Christian. 2004. "Mångkulturens reträtt i den liberala staten: teori och politik." *British Journal of Sociology* 55(2): 237–57.
- Kofman E. et al., red., *Gender and International Migration in Europe: Employment, Welfare and Politics* (2000).
- Kofman E., Vacchelli E., Saharso S. (2013) *Gendered Perspectives on Integration Discourses and Measures*// [International Migration](#) 53(4) DOI: [10.1111/imig.12102](https://doi.org/10.1111/imig.12102)
- Kosic, Ankica; Triandafyllidou, Anna (2005), "Active Civic Participation of Immigrants in Italy", Country Report for the European Project-Politis, Oldenburg.
- La Barbera, M. (2015). Identitet och migration: en introduktion. I: La Barbera, M. (red) *Identity and Migration in Europe: Multidisciplinary Perspectives*. *International Perspectives on Migration*, vol 13. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-10127-9_1
- Lutz, H. "The Limits of European-ness: Immigrant Women in Fortress Europe," *Feminist Review* nr. 57, höst (1997): 96.
- Marchetti, S. "Che senso ha parlare di badanti?," [Zeroviolenzadonne.it](http://zeroviolenzadonne.it), tillgänglig 10 juni 2011
- Maurizio Ambrosini (a cura di) *Europa: Inga migranter*. Land Edizioni Epoké, 2017 ISBN 8899647240, 9788899647247
- Migrationspolitiska debatter <https://www.oecd.org/migration/mig/migration-policy-debates-25.pdf>
- Mohanty, C. (1988). Under västerländska ögon: Feministiskt stipendium och kolonial diskurs. *Feminist Review*, 30, 61–88.
- Mohanty, C. (2003). *Feminism utan gränser: Avkolonisering av teori, utövande av solidaritet*. Durham: Duke University Press.
- Morrison, AR, Maurice Schiff och Mirja Sjöblom, *The International Migration of Women* (2007).

- Mouritsen, Per. 2006. "En nordisk medborgerlig nations särskilda universalism: gemensamma värderingar, statsreligion och islam i dansk politisk kultur." I *Multiculturalism, Muslims, and Citizenship: A European Approach*, redigerad av Tariq Modood, Anna Triandafyllidou och Ricard Zapata-Barrero, 70–93. London: Routledge.
- Narayan, U. (1997). *Dislocating cultures: Identiteter, traditioner och tredje världens feminism*. New York: Routledge.
- Nolin, C. (2006). *Transnationella brott: Kön och påtvingad migration*. Aldershot: Ashgate Publishing.
- Tidningen Nordregio <https://nordregio.org/nordregio-magazine/issues/migration-and-integration/the-labourmarket-integration-of-refugees-in-sweden/>
- OECD, *Naturalisation: A Passport for the Better Integration of Immigrants?*, OECD Publishing, 2011.
- Okin, SM (1999). Är mångkultur dåligt för kvinnor? I J. Cohen, MC Nussbaum & M. Howard (red.), *Är mångkultur dåligt för kvinnor?* (s. 7–24). Princeton: Princeton University Press.
- Pessar, P., & Mahler, S. (2003). Transnationell migration. Bringing gender in. *International Migration Review*, 37(3), 812–846.
- Phillips, Anne (2007), *Mångkultur utan kultur*. Princeton: Princeton University Press.
- Ramelli, M., Florack, A., Kosic, A., & Rohmann, A. (2013). Att vara förberedd för akkulturation: Om vikten av de första månaderna efter att invandrare kommit in i en ny kultur. *International Journal of Psychology*, 48, 363–373.
- Sabrina Marchetti, "Che senso ha parlare di badanti?," *Zeroviolenzadonne.it*, tillgänglig 10 juni 2011
- Sloutman M., Jan Willem Duyvendak JW (2015) *Feeling Dutch: The Culturalization and Emotionalization of Citizenship and Second-Generation Belonging in the Netherlands//I boken: Fear, Anxiety and National Identity* (s.147-168) Kapitel: 5 Förlag : New York: The Russel Sage Foundation
- Svensk integrationspolitisk faktablad
<https://www.government.se/contentassets/b055a941e7a247348f1acf6ade2fd876/swedish-integration-policy-fact-sheet-in-english>
- Verkaik, Oskar. 2010. "The Cachet Dilemma: Ritual and Agency in New Dutch Nationalism." *American Ethnologist* 37(1): 69–82.
- Verkaik, Oskar. 2010. "The Cachet Dilemma: Ritual and Agency in New Dutch Nationalism." *American Ethnologist* 37(1): 69–82.
- Verkuyten, M., & Yildiz, A. (2007). Nationell (dis)identifikation och etnisk och religiös identitet: En studie bland turkisk-holländska muslimer. *Personality & social psychology bulletin*, 33(10), 1448–1462.
- Yegenoglu, Meyda (1998), *koloniala fantasier. Mot en feministisk läsning av orientalism*. Cambridge: Cambridge University Press.

Ytterligare resurser:

OECD:s flaggskeppspublikationer om migration och integration:

OECD (2020), International Migration Outlook 2020, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/ec98f531-en>.

OECD/European Union (2018), Settling In 2018: Indicators of Immigrant Integration, OECD Publishing, Paris/European Union, Bryssel, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264307216-en>.

OECD (2017), International Migration Outlook 2017, OECD Publishing, Paris, https://dx.doi.org/10.1787/migr_outlook-2017-en.

Kön och mångfald:

OECD (2020), All Hands In? Making Diversity Work for All, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/efb14583-en>.

Liebig, T. och Tronstad, K (2018). "Triple Disadvantage?: En första översikt över integrationen av flyktingkvinnor", OECD Social, Employment and Migration Working Papers 216, OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/1815199X>

Viola Monaci, Tecniche e strumenti per la gestione della relazione mentor-rifugiato, Università per Stranieri di Siena.

Familjemigrering och barn till invandrare:

Michele Colasanto e Francesco Marcaletti (2012), Famiglie immigrate, tempi di vita e tempi di lavoro, Rapporto 2011, Regione Lombardia e Fondazione ISMU

OECD (kommande), Making Integration Work: Young People with Migrant Parents.

OECD (2018), Ikapp? Country Studies on Intergenerational Mobility and Children of Immigrants, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264301030-en>.

OECD (2017), Ikapp? Intergenerational Mobility and Children of Immigrants, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264288041-en>.

OECD (2017), Making Integration Work: Family Migrants, Making Integration Work, OECD Publishing, Paris, <https://dx.doi.org/10.1787/9789264279520-en>.

Laura Zanfrini och Massimiliano Monaci, (2021) Il Diversity Management per le risorse umane immigrate, Booklet ISMU, FAMI (2014-2020)

Kontakter

SAFEProjects, Nederländerna
safeprojectsforyou (at) gmail.com
<http://www.projectsforyou.eu/en/home-2>

NGO More Mosaic, Sverige
projekt (at) moremosaic.eu
<https://www.moremosaic.eu/>

Prometeo, Italien
asssprometeo (at) alice.it
http://asprometeo.altervista.org/Associazione_Prometeo/Home.html

Projektet "Empowering migrant women through building entrepreneurship skills"
Nr 2020-1-NL01-KA204-064642

Detta projekt har finansierats med stöd från Europeiska kommissionen under Erasmus+-programmet. Denna publikation återspeglar endast författarens åsikter, och kommissionen kan inte hållas ansvarig för eventuell användning som kan göras av informationen i den.